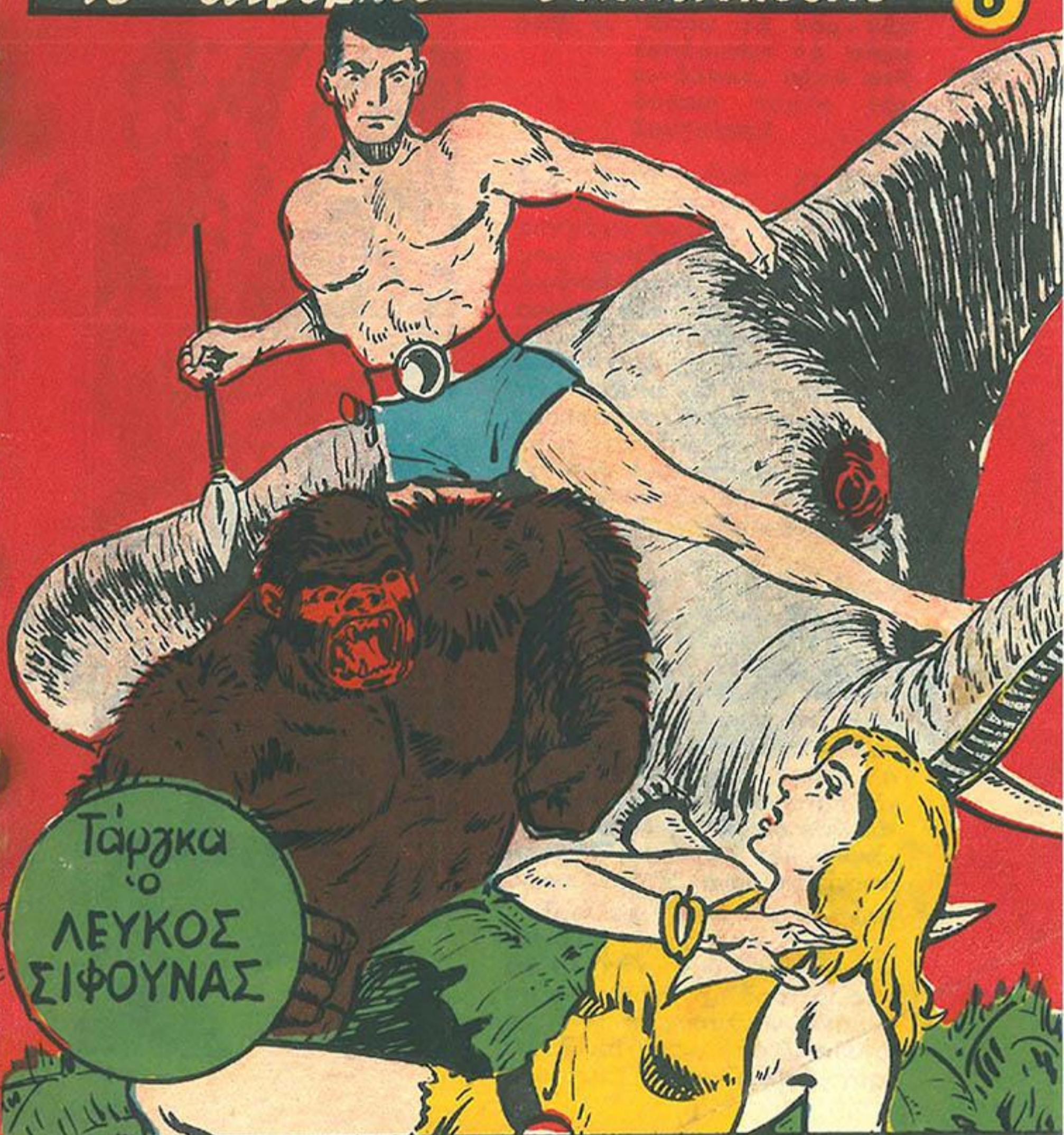

ΤΑΡΖΚΑ

Το 'Ατρόμητο' Ξηλινόπουλο 6

Ταρζκα
ΛΕΥΚΟΣ
ΣΙΦΟΥΝΑΣ

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ

ΗΡΟΪΚΕΣ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΤΑΡΓΚΑ, Ο ΛΕΥΚΟΣ ΣΙΦΟΥΝΑΣ

Ο Τάργκα, τὸ Ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο, διεξάγει μιὰ τρομακτικὴ γιγαντομαχία, μὲ τὸν φοβερώτερο ἐχθρὸ πού γνώρισε ποτὲ ἡ Ζούγκλα, μὲ τὸν κυλώπειο Χόου-Χό!

ΚΕΦ. 1. Ὅπου τὰ τὰμ-τὰμ ἐκπέμπουν τὸ σῆμα κινδύνου, μέσα στὴ βαθειὰ νύχτα τῆς Ζούγκλας!

Ἡ νύχτα εἶναι σκοτεινὴ, χωρὶς ἄστρα καὶ χωρὶς φεγγάρι. Βαρεῖα σύννεφα ἔχουν κατέβει χαμηλὰ καὶ κυλιοῦνται ὀκνὰ ἐπάνω στὶς κορυφές τῶν πανύψηλων δέντρων. Ζεστοὶ ὑδρατμοὶ σηκώνονται ἀπὸ τὶς λίμνες κι' ἀπ' τὰ ποτάμια καὶ κάνουν τὴν ἀτμόσφαιρα ἀποπνιχτικὴ. Ὁλη ἡ τεράστια ζούγκλα μοιάζει σὰν ἓνα πελώριο χαμάμ, πού δυσκολεύει τὴν ἀνάσα καὶ στοὺς ἀνθρώπους καὶ στ' ἀγρίμια.

Ἀνήσυχα τὰ θηρία ἔχουν ἀφήσει τοὺς φώλιές τους καὶ ψάχνουν νὰ βροῦν τροφή. Ἀκούγεται ἀπὸ παντοῦ ὁ πεινασμένος βρυγηθμὸς τῆς τίγρης, τὸ γρύλλισμα τοῦ πάνθηρα, τὸ σούρσιμο τοῦ φιδίου μέσα στὰ χαμόκλαδα, ἡ κραυγὴ τοῦ πιθήκου καὶ τ' ἀνατριχιαστικὸ τρίξιμο πού κάνουν οἱ μασέλλες τοῦ κροκόδειλου καθὼς ἀνοιγοκλείνουν.

Ξαφνικὰ, ὀμιγῶς, ὁ νυχτερινὸς ἀέρας κουβιλάει στὰ φτερά του κᾶτι, πού δὲν εἶναι τόσο συνηθισμένο, ὅσο οἱ φωνές τῶν πεινασμένων ἀνοιγιῶν. Εἶναι ἢναι ἀπὸ μακρινὰ τὰμ-τὰμ. Ἦχοι ζωηροῦ γορ-

γοί, με ρυθμό έντελῶς ασυνήθιστο.

Ὁ Τάργκα ἀνακάθεται πάνω στα ξερά ἄχυρα, πού τοῦ χρησιμεύουν γιά στῶμα. Στήνει τ' αὐτί του. Ἡ κατεύθυνσι ἀπὸ τὴν ὁποία ἔρχονται οἱ ἤχοι τοῦ τὰμ - τὰμ, δὲν τοῦ ἀφήνει καμμιάν ἀμφιβολία, ὅτι κάτι παράξενο κι' ἀπρόοπτο συμβαίνει τούτη τὴ νύχτα στὴ γειτονικὴ φυλὴ τῶν ἰθαγενῶν Μπαλού. Κάποιος σοβαρὸς κίνδυνος πρέπει ν' ἀπειλή τούς Μπαλού, γιὰ νὰ στέλνουν μέσα στὴ βαθειὰ νύχτα, ἀδιάκοπα μηνύματα μετὸ τὰμ - τὰμ.

Ὁ Τάργκα, μετ' αὐτὶ τεντωμένο, προσπαθεῖ νὰ συλλάβῃ αὐτοὺς τοὺς ἤχους, ἀλλὰ δὲν τὰ καταφέρνει, γιὰτὶ λίγο π'ὸ πέρα κοιμᾶται ὁ Ἀτσίδας καὶ μετὸ βαθὺ ροχαλητό του μπορεῖ νά... ξεκουφάνη ἄνθρωπο! Καί, σὰν νὰ μὴ φτάνη αὐτό, ἀρχίζει κάθε τόσο νὰ παραμιλάῃ μέσα στὸν ὕπνο του:

— Ἐγκὼ φάει... ὄκι ἐσύ... καρπούτζι... Φέρει ἐμένα καρπούτζι...

Ἐπειτα παύει τὸ παραμιλητό κι' ἡ γλῶσσα του πλατανίζοντας ἀφήνει τὸν ἦνο, πού κάνει μ'ἄ... διμοιρία βῶδια π'ὸ πίνουιν νερό. σημαδι πῶς ὁ Ἀτσίδας ἀπέκτησε στό... ὄνειρό του τὸ καρπούτζι καὶ τό... τρώει!

Κι' ἄμέσως ξαναρχίζει τὸ παραμιλητό:

— Κι' ἄλλος καρπούτζι... μεγκάλος καρπούτζι... ἐγκὼ βάλει μέσα κολλιὰ ἐμένα... μεγκάλος καρπούτζι!

Καί, μέσα στὸν ὕπνο του, ξαναρχίζει τό... μάσημα!

Ὁ Τάργκα τὸν ἀκούει καὶ χαμογελάει.

— Αὐτός, συλλογίζεται, ἔχει σκοπὸ νά... καταδροχθίση ὅλα τὰ καρπούτζια τῆς ζούγκλας, ἂν δὲν τὸν ξυπνήσω!

Τὸν σκουντάει κι' ὁ κωμικὸς νέγρος ἀνοίγει πρῶτα τὸ ἓνα μάτι, κατοπτεύει τὰ πέριξ, ἔπειτα ἀνοίγει τὸ ἄλλο μάτι καί, στὸ τέλος, ἀνοίγει καὶ τό... στόμα.

— Κύριος Τάργκα, παραπονιέται, ὄκι ξυπνήσει ἐμένα... ἐγκὼ μισὸς καρπούτζι ἔφαγε, ἄλλος μισὸς πάει χαμένος!

Ἀλλὰ τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο δὲν τὸν προσέχει. Τώρα πού τὸ τρομερὸ ροχαλητὸ τοῦ νέγρου ἐκόπασε, τὰ μηνύματα τῶν τὰμ - τὰμ ἀκούγονται καθαρὰ κι' ὁ Τάργκα τὰ μεταφράζει:

«... ἡ φυλὴ τῶν Μπαλού... κινδυνεύει... ἐχθροὶ θέλουν... νὰ μᾶς διώξουν... ἀπό... τή... νῆ μας... Ὅλοι οἱ Μπαλού... ξεσηκωθῆτε... πάοτε βέλη... καὶ ἀκόντια... καὶ τρέξτε...»

Τὰ μηνύματα τοῦ πολεμικοῦ ξεσηκωμοῦ σκοπεῖνται μέσα στὴ νύχτα κι' ὁ Τάργκα εἶναι σίγουρος πῶς οἱ Μπαλού θὰ πολεμήσουν σκληρὰ. Εἶναι ἀδάμαστοι πολεμιστὰ καὶ θὰ ὑπεροσπίσουν τὴ νῆ τους, πού τὴ διασνίξει ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ὁ μεγάλος γουσοφόρος ποταμὸς Σίνουρα θὰ νικήσουν τὴ φυλὴ, πού τοὺς ρίγηκε ὕπνου καὶ σίφουδι... στικὰ μέσα στὸ πηχτὸ σκοτάδι τῆς ζούγκλας!

Ὁ Τάργκα ἐτοιμάζεται νὰ ξαναπέση στ' ἀχυρενιο στρώμα του, ἀλλὰ καινούργια μηνύματα τοῦ τὰμ - ταμ ἐρχονται νὰ τὸν ἀναστατώσουν:

«...οἱ Μαλοῦ ὑποχωροῦν... ὁ ἐχθρὸς συντρίβει... τοὺς πολεμιστὲς Μπαλοῦ... ὁ ἐχθρὸς προχωρεῖ... ὅλες οἱ... φυλὲς κινδυνεύουν ἀπ' τὸν... ἐχθρό... ὅποιος μπορεῖ... ἄς βοηθήσῃ τοὺς... Μπαλοῦ... Οἱ Μπαλοῦ... ζητᾶνε βοήθεια...»

Τώρα τὰ χτυπήματα τοῦ τὰμ - ταμ ἀκούγονται πιὸ δυνατά, πιὸ καθαρά, σημάδι πὼς οἱ Μπαλοῦ, ὑποχωρώντας ἀποδεκατισμένοι ἀπὸ κάποιον πανίσχυρο ἀντίπαλο, πλησιάζοντας τὴν περιοχὴ τῆς σπηλιᾶς τοῦ Τάργκα!

Δὲν χωράει ἀμφιβολία, πὼς ὁ ἐχθρὸς εἶναι ξένος καὶ γι' αὐτὸ οἱ Μπαλοῦ ζητᾶνε βοήθεια ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἰθαγενεῖς. Σὲ λίγο ἀκούγονται δυνατοὶ διακεκομμένοι κρότοι, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται ρυθμικὰ καὶ κάνουν τὰ μαῦρα μάτια τοῦ Τάργκα ν' ἀστράψουν ἀπὸ θυμό. Εἶναι ἐκπυροσροτήσεις αὐτομάτων ὀπλων καὶ συνοδεύονται κάθε τόσο ἀπὸ βαθειὰ ὑποχθόνια μπουμπουνητά, πρὺ κάνουν τὴ γῆ νὰ τρέμη. Καὶ σπαθίζουν τὸ σκοτάδι μὲ γρήγορες ἐκτυφλωτικὲς λάμπεις!

Μικρὲς βόμβες ἀποδεκατίζουν τοὺς Μπαλοῦ καὶ τοὺς κάνουν νὰ φεύγουν περίτρομοι! Λευκοὶ «πολιτισμένοι» ἄνθρωποι ἀναστατώνουν τὴ ζοίγκλα, γιὰ νὰ πατήσουν πόδι στὸν χρυσοφόρο ποταμό.

Ἡ δίψα τοῦ κίτρινου μέταλλου γίνεται πάλι αἰτία γιὰ μιὰ φοβερὴ σφαγή.

Ὁ Τάργκα δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ ἀδιάφορος.

Ἐνα δυνατὸ τέντωμα ξεμουδιάζει τοὺς χαλύβδινους μυῶνες τοῦ τέλειου κορμιοῦ του, ἀπὸ τὴν ἀκίνησιν τοῦ ὕπνου.

Μ' ἓνα πήδημα βρίσκεται ὀρθίος καὶ προχωρεῖ πρὸς τὴν ἔξοδο τῆς σπηλιᾶς.

Ὁ Ἀτσίδας ἀρπάζει στὰ χεῖλια του τὸν χαλκᾶ τῆς μύτης του, τὸν γλείφει μέ... πολεμικὸ μένος, σφίγγει στὰ χέρια του τὸ φυσοκάλαμο καὶ τὸν ἀκολουθεῖ. Καθὼς περνάει πλάϊ στὴν ἀγουροξυπνημένη Μαλόα, τῆς δηλώνει ὑπερήφανα:

— Ἐγκὼ πηγκαίνει... πόλεμος! Ἐγκὼ φάει ἐχθρὸς σὰν καρπούτζι!

ΚΕΦ. 2. Ὅπου ὁ Ἀτσίδας «συλλαμβάνει» ἓνα σωστὸ σχέδιο καὶ τὰ... κάνει θάλασσα!

Ἡ σκηνὴ ποὺ ἀντικρῦζει ὁ Τάργκα εἶναι τρομερὴ. Χωμένος μέσα στὰ πλατειᾶ φύλλα ἑνὸς τεράστιου ἐξωτικού φυτοῦ, μὲ σφιγμένα δόντια, μὲ δάχτυλα ποὺ γατζώνουν σπασμωδικὰ τὴ λαβὴ τοῦ μαχαιριοῦ του καὶ μὲ μάτια ποὺ ἀστράφτουν ἀπὸ θυμό, ὁ Κυρίαρχος τῆς Ζούγκλας παρακολουθεῖ τρεῖς ἄνθρωπους, ποὺ οἱ μορφές τους ἀρχίζουν νὰ διακρίνονται, ὅσο τὸ φῶς τῆς αὐγῆς σκορπίζει τὸ βαθὺ σκοτάδι.

Εἶναι τρεῖς κακομούτσου-

νοι λευκοὶ ἄνθρωποι, μὲ μουστάκια καὶ μὲ μεγάλα γένεια. Φορᾶνε στολή κυνηγῶν καὶ στὸ κεφάλι τους ἔχουν ἀπὸ μιὰ λευκὴ κάσκα.

Οἱ δυὸ ἀπ' αὐτοὺς κρατοῦν στὰ χέρια τους αὐτόματα ὅπλα. Ὁ τρίτος εἶναι φορτωμένος μ' ἓνα σακκίδιο, γεμᾶτο μικρὲς στρογγυλὲς βόμβες, ποὺ φτάνουν τὸ μέγεθος τῆς καρύδας.

Προχωροῦν κι' οἱ τρεῖς σκυφοί, καμπουριαστοὶ καὶ τὸ μάτι τους γεμᾶτο μοχθηρία κυττάζει δεξιὰ κι' ἀριστερά. Κάθε τόσο τὸ δάχτυλό τους

Ο Τάργκα τοῦ χτυπάει μὲ τὸ κεφάλι στὸ σιομάχι!

διπλώνεται στὴ σκανδάλη, κάνει μιὰ σύσπασι πρὸς τὰ πίσω καί, τότε, ἀπὸ τὴν κάννη τοῦ μακρόστενου ὅπλου ξεπηδάει φωτιὰ καὶ σίδηρο, ἐνῶ συγχρόνως μὲ ἀπαίσιο μεταλλικὸ κακάρισμα ξυπνάει τὴν ἠχὼ τοῦ δάσους!

Κραυγὲς πόνου ἀπαντοῦν πάντοτε, σὲ κάθε τέτοιο κακάρισμα. Κι' ὅσοι Μπαλοῦ προσπάθησαν νὰ διαφύγουν τὸν θάνατο, χωμένοι στὶς πυκνὲς φυλλωσιὲς τῶν δέντρων, πέφτουν ἀπὸ ψηλὰ σὰν γιγαντιαῖοι καρποὶ καὶ μένουν ἀκίνητοι, μὲ τὰ πρόσωπα χωμένα στὴ μαλακὴ γῆ!

Οἱ λευκοὶ ἐγκληματίες ἀφήνουν ἓνα κτηνώδες γέλιο, κάθε φορὰ ποὺ μὲ τ' αὐτόματά τους θεοίζονται κι' ἓναν τέτοιο ἀνθρώπινο «καρπὸ». Καὶ προχωροῦν παρακάτω.

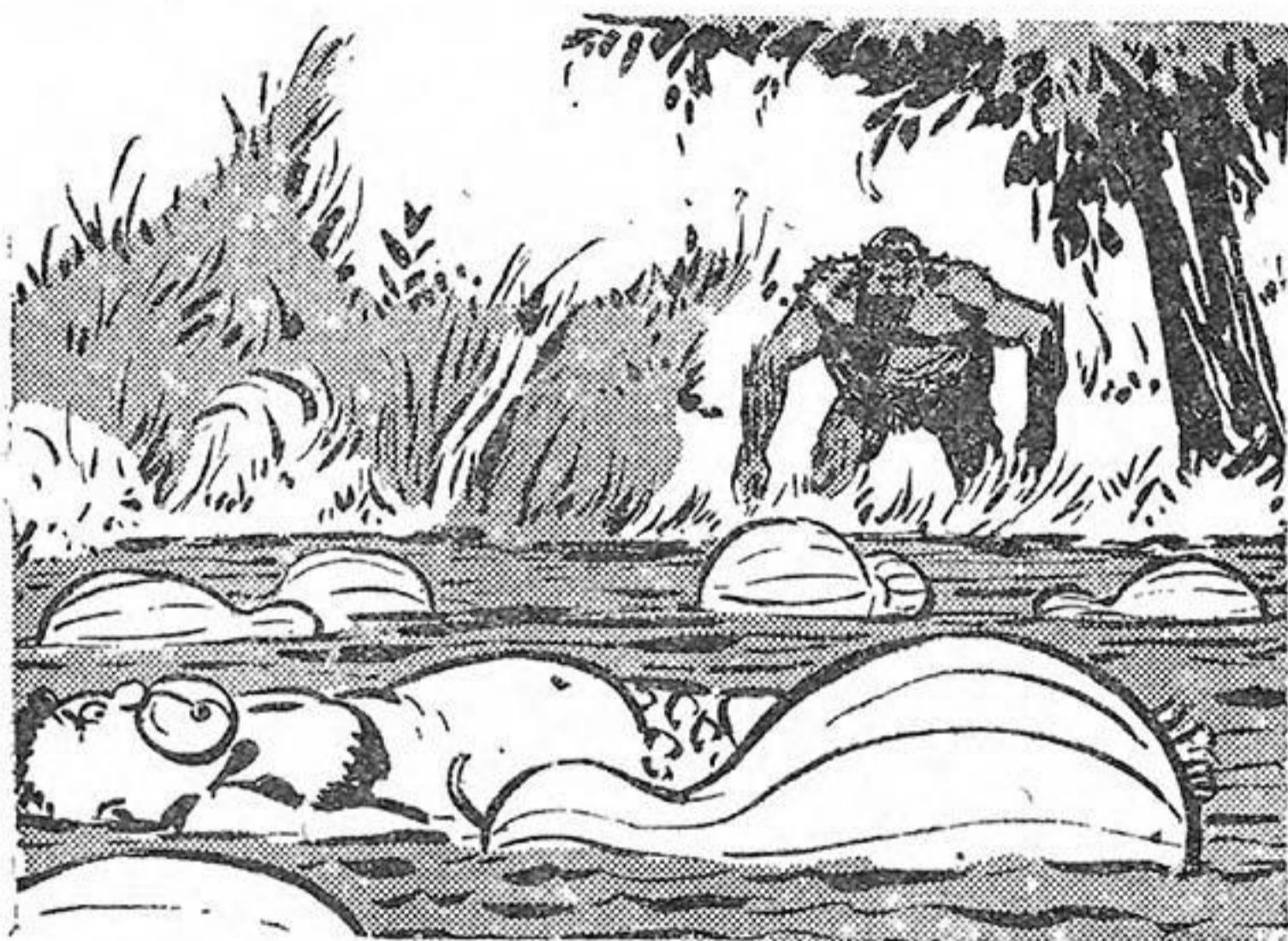
* * *

Συσπειρωμένος στὸν κουψῶνα του, σὰν ἓνας πάνθηρας, ὁ Τάργκα ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιτεθῆ.

Πίσω του ἡ Μαλόα παρακολουθεῖ, μὲ μάτια γουρλωμένα τὰ μακρόστενα αὐτὰ ἀντικείμενα, ποῖ ξονᾶνε τὴ φωτιὰ καὶ τὸν θάνατο.

Πλάϊ του, ὁ Ἀτσίδας ἔχει ἀδράξει τὸν χροκᾶ τῆς μύτης του, τὸν κρατᾶει ἀκίνητο μέσα στὰ δόντια του καὶ σπαίνει, σημάδι πὸς ἢ... σοφὴ κεφάλια του ἐτοιμάζει κάποια καινούργια ἰδέα. Καὶ πραγμαστικά, σὲ λίγο τὴν ξεφουρνίζει:

—Κύριε Τάργκα, ἐστὶ ὄχι μολῶσει ἄνθρωπα! Ἀτσίδα τρέξει - τρέξει ἄλλος πλευ-

Ὁ γιγάντιος γορίλλας δὲν ξεχωρίζει τὴν κοιλιά τοῦ Ἀτσιδα ἀνάμεσα στὰ νεροκολόκυθα!

ρά... Ἀτσίντα βγκάλει φωνάρα... Ἀτσίντα φυσήξει φύσα φύσα κάλαμο... Κύριος Τάργκα μαλώσει τότε μὲ ἄσπρος ἄνθρωπος!...

Γιὰ πρώτη φορά στὴ ζωὴ του ὁ κωμικὸς νέγρος λέγει μιά... σωστή κουβέντα. Ἄν τραβήξει αὐτὸς τὴν προσοχὴ τῶν τρώων κακούργων πρὸς τὴν ἄλλη πλευρὰ τοῦ δάσους, ὁ Τάργκα θὰ χυθῆ σὰν ἀνεμοστρόβιλος, θὰ βρεθῆ κοντά τους, πρὶν προλάβουν νὰ μιλήσουν τὰ αὐτόματα, καὶ τότε οἱ γροθιές του καὶ τὸ μαχαίρι του, θ' ἀναλάβουν νὰ τοὺς βγάλουν διαβατήριό γιὰ τὸν ἄλλο κόσμο.

Μιὰ βαθειὰ ρυτίδα συλλο-

γισμοῦ ἀύλακῶν εἰ τὸ μέτωπο τοῦ συσπειρωμένου Ἑλληνόπουλου. Τὰ σφιγμένα χεῖλια του κινοῦνται ἀνεπαίσθητα :

—Γρήγορα, Ἀσιίδα! μουρμουρίζει. Πήγαινε...

Μέσα στὸ θαμπὸ κι' ἀμβίβολο φῶς τῆς αὐγῆς ὁ μαύρος ἀπομακρύνεται ὅσο μπορεῖ πιὸ ἀθόρυβα. Ἔτσι, καθὼς περπατάει μὲ τὰ τέσσερα, δίνει τὴν ἐντύπωσι μιᾶς καλοθρεμμένης χελώνας, ποὺ χώνεται σιγὰ - σιγὰ στὰ πυκνὰ χορτάρια κι' ἐξαφανίζεται.

Ὁ Τάργκα περιμένει.

Τὰ μάτια του εἶναι καρφωμένα ἐπάνω στοὺς τρεῖς ὀπλισμένους λευκοὺς καὶ παρακο-

λουθοῦν ἄγρυπνα τὴν παραμικρή τους κίνησι. Τώρα ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ ποὺ κρατᾶνε τ' αὐτόματα πλησιάζει τὸν ἄλλο. Κάτι λένε χαμηλόφωνα κι' ἔπειτα ὁ πρῶτος ἀπομακρύνεται μὲ τὸ δάχτυλο στὴ σκανδάλη καὶ χάνεται πίσω ἀπὸ τὰ δέντρα.

Στὸ μεταξὺ ὁ ἄλλος, αὐτὸς ποὺ κρατᾶει τὸ σακκίδιο μὲ τὶς βόμβες, σίγουρος πὼς τὸ ἔδαφος εἶναι πιὰ ξεκαθαρισμένο ἀπὸ τοὺς Μπαλού, ἔχει κι' ἐκεῖνος προχωρήσει μέσα στὴν πράσινη λόχμη.

Ἐνα χαμόγελο εὐχαριστήσεως ἀπλώνεται στὸ πρόσωπο τοῦ Τάργκα.

Τώρα ἡ δουλειὰ γίνεται πιὸ εὐκολη.

Συσπειρωμένος πάντοτε καὶ ἀκίνητος περιμένει. Ἡ ἀγωνία ἔχει κάνει τὸ πρόσωπό του νὰ ιδρώση. Τὰ ἀτσαλένια νεῦρα του βρίσκονται σὲ συναγερμό, σὰν νὰ τὰ διαπερνᾶ ἰσχυρὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Τὸ μυαλό του μετράει ἕνα - ἕνα τὰ δευτερόλεπτα. Καὶ τ' αὐτί του, στημένο, περιμένει ν' ἀκούσῃ τὴ συνθηματικὴ κρουγὴ τοῦ Ἀτσίδα.

Ξαφνικά, ἀκούγεται μιὰ κρουγὴ βραχνή, δυνατὴ, παράτονη, σὰν νὰ βγαίνει ἀπὸ σκουοιασμένη σάλπιγγα. Τὸ ἀτόρητο Ἑλληνόπουλο ἀναγνωρίζει τὴ φωνὴ τοῦ Ἀτσίδα...

Συσπειρώνεται ἀκόμα πιὸ πολὺ καὶ τὸ θαυμάσιο κομμάτι του γίνεται σὰν ἕνα πελώριο κομμάτι καλοδουλεμένο λάστιχο ποὺ τὸ ἔχουν συμπιέσει. Καί, ἀμέσως, τινάζεται

μὲ ὅλη του τὴ δύναμι, διαγράφει μὲ τὸ σῶμα του στὸν ἀέρα ἕνα σπαθωτὸ τόξο, ποὺ θὰ τὸ ζήλευε καὶ μιὰ λεοπάρπαλι.

Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ αὐτόματο μπήγει μιὰ κραυγὴ τρόμου, καθὼς βλέπει νὰ πέφτῃ κοντὰ του, σὰν νὰ ἐρχόταν ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, ἕνας ἄντρας, περὶ οἱ πανίσχυροι μυῶνες του μποροῦν νὰ συντρίψουν μακρὸ μὲν ρινόκερω!

Τὸ χέρι τοῦ Τάργκα κινεῖται ταχύτατα.

Ὁ ἀγκῶνας του τινάζεται πίσω κι' ἔπειτα ξαναγυρίζει μπροστὰ μὲ ἀπερίγραπτη γρηγοράδα, ἐξακοντίζοντας μιὰ σφιγμένη γροθιά, ποὺ μοιάζει σὰν χοντροκομμένο κομμάτι ἀτσάλι.

Τὸ σαγόνι τοῦ κακούργου ἀφήνει ἕναν ξεὸ κρότο.

Τὸ στόμα του γεμίζει αἷμα καὶ σπασμένα δόντια.

Τοικλίζει λίγο φέροντας τὸ ἕνα χέρι στὸ κεφάλι του.

Οἱ μυῶνες τοῦ Τάργκα τεντώνονται, ἔταιμοι νὰ ἐφοομήσουν γιὰ δεύτερη καὶ τελειωτικὴ φορά.

Μὲ τὴν ἴδια στιγμὴ ἐνακοῖνεται τὴ γνώριμη κι' ἀνιστορησιαστικὴ κικάρισμα τοῦ αὐτόματου. Πίσω ἀπὸ τὶς γειτονικὲς λόγιες, σὰν μὴτι σκοτεινὸ καὶ θυμωμένο, ἔχει προβάλλῃ ἡ κἀνη ἐνὸς αὐτόματου καὶ φτύνει πύρινες γλῶσσες καὶ φωνὴ ἀτσάλι.

Σφαίρες περνᾶνε γύρω οὐρλιόζουσα.

Ὁ Τάργκα σκύβει, κιντᾶζει μίση του σὰν πανιδεινόμενο λιοντάρι καὶ μ' ἕνα πήδη-

μα βρίσκεται πίσω από ένα δέντρο. Ο χοντρός αιώνόβιος κορμός δέχεται τώρα σαν βροχή τὰ βλήματα. Τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο καταλαβαίνει, πὼς ὁ δεύτερος κακούργος μὲ τὸ αὐτόματο ἔχει ξαναγουρίσει στὴν πὸ κρίσιμη στιγμή.

Τὰ μαύρα μάτια τοῦ Κυρίαρχου τῆς Ζούγκλας ἔχουν γίνει κρατῆρες ἠφαιστείου, ποὺ τινάζουν θυμωμένες φλόγες, γιατί καταλαβαίνει πὼς, ἂν τολμήσῃ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸν χοντρὸ κορμὸ τοῦ δέντρου, τὸ στήθος του θὰ γίνῃ σουρωτήρι ἀπὸ τὶς σφαῖρες!

Κυττάζει δεξιὰ κι' ἀριστερά, περιμένοντας τὸν ἀντιπερὶσπασμὸ τοῦ Ἀτσίδα, ἀλλὰ ὁ χοντρός νέγρος δὲν φαίνεται πρῦθενά!

Ὁ ἐχθρὸς μὲ τὸ αὐτόματο χτυπάει ἀδιάκοπα, ἀλλὰ δὲν τολμάει νὰ κάνῃ οὔτε βῆμα μπροστά. Σὲ μιὰ στιγμή ἀκούγεται ἡ φωνή του γεμάτη ἀγωνία. Ὁ Τάργκα μὲ λίγη προσοχὴ καταλαβαίνει τὴ γλῶσσα ποὺ μιλάει ὁ Εὐρωπαῖος. Εἶναι Γαλλικά. Εἶναι μὰ γλῶσσα ποὺ τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο τὴν ἀκουγε πολὺ συχνὰ στὰ λιμάνια, ποὺ «ἔπιανε» τὸ καράβι τοῦ παπποῦ του καὶ τὴν ξέρει καλά.

— Ἐτιέν!, φωνάζει λυσσασμένα. Ἐτιέν!

Ἀμέσως ξεπροβάλλει ὁ τρίτος ἀπὸ τοὺς κακούργους, αὐτὸς ποὺ κρατοῦσε τὸ σακκίδι μὲ τὶς μικρὲς στρογγυλὲς βόμβες. Φαίνεται ξαφνιασμένος, καθὼς βλέπει τὸν ἕνα ἀπὸ τοὺς συντρόφους του πεσμένον χάμω, στὴ γῆ καὶ τὸν

ἄλλον νὰ γαζώνῃ μὲ λύσσα ἕνα δέντρο!

— Τί δὲ βολο, βρήκες τὴν ὥρα νὰ μάθῃς... σκοποβολή; φωνάζει δυσαρεστημένος στὸν σύντροφό του.

— Τσακίσου, Ἐτιέν! μουγρίζει ὁ ἄλλος. Πάρε μιὰν ἀπὸ τὶς βόμβες σου καὶ πέταξέ τὴν σ' αὐτὸ τὸ παλληκάρκι νὰ τὸ κάνῃ σκόνη! Ἄντε, κάνε γρήγορα! Ἐνὼ δὲν τὸν ἀφήνω νὰ ξεμυτίσῃ ἀπὸ τὸ δέντρο!

Ὁ Ἐτιέν κυττάζει τὸν Τάργκα, ποὺ βρίσκεται πάντα κολλημένος πίσω ἀπὸ τὸν κορμό, καὶ μένει κατάπληκτος. Τὸν βλέπει τώρα γιὰ πρώτη φορά.

— Ποῦ ξεφύτρωσε αὐτὸ τό... λευκὸ ραπανάκι; γρυλλίζει.

Ἄλλὰ δὲν χάνει καιρό.

Ἀμέσως ἐξαφανίζεται πίσω ἀπὸ τὰ πικρὰ πράσινα παραπετάσματα τῆς ζούγκλας. Σὲ λίγο ξαναγουρίζει. Εἶναι κατακίτρινος ἀπὸ μῖσος κι' αἰμοβορία. Στὰ χέρια του κρατᾶει δυὸ στρογγυλὲς βόμβες, ποὺ ἡ τεράστια δύναμή τους μπορεῖ νὰ θεοῖσῃ τοὺς κορμούς τῶν αἰωνόβιων δέντρων, ὅπως θερίζει τὸ καλοακονισμένο δρεπάνι τὰ στάχυα.

Σηκώνει τὴ μιά, τὴ φέρνει πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του κι' ἔπειτα, τινάζοντας τὸ χέρι του μπροστά, τὴν στέλνει νὰ διαγράψῃ μιὰ καμπυλωτὴ τροχιά, γιὰ νὰ πέσῃ στὴ ρίζα τοῦ δέντρου, ποὺ καλύπτει τὴ δεύτερη.

Οἱ δυὸ βόμβες κάνουν ἕνα

γρήγορο ταξίδι στον αέρα. 'Η μιὰ πάει πίσω από την άλλη κι' έπειτα, με καταπληκτική ακρίβεια, πέφτουν άπάνω στο άτρόμητο Έλληνόπουλο!

Κρυμμένη πίσω από τις φυλλωσιές, ή Μαλόα βλέπει τὰ δυο σφαιρικά αντικείμενα, που κρύβουν μέσα τους τόν όλεθρο και τόν θάνατο, να χτυπούνε τόν αγαπημένο της. Καταλαβαίνει πώς τίποτα π'ά δέν μπορεί να τόν σώσει! Τò ασύγκριτο άθλητικό κορμί του και τò άροενωπό του κεφάλι θα μεταβληθούν σε μιάν άμοσηφη μάζα από σάρκες και αίμα!

Ένα χτύπημα και τò άγρίμι σωριάζεται νεκρό!

Τὰ γόνατά της κόβονται, κλείνει τὰ μάτια της για να μην άντικρύση τò τρομακτικό θέαμα και μιὰ σπάραχτη κή κραυγή τής σκίζει τò λαρύγγι:

—Τάργκα!

ΚΕΦ. 3. 'Όπου ό 'Ατσίδα κάνει μιὰ σειρά από βλακεΐες, πού... σώζουν τήν κατάσταση!

Α φήσαμε τόν 'Ατσίδα να φεύγει μπουσουλώντας με τὰ τέσσερα, κάτω άπ' τὰ κλαδιά τής πυκνής ζούγκλας. Στο στόμα του κρατάει δαγκωτά τò φυσοκάλαμο κ' ό χολκός που κρέμεται άπ' τή υύτη του, κουνιέται πέσοα - δώθε σαν κυκλική προβ. σκίδα.

Λίγο παρακάτω ή βλάστησι δέν είναι τόσο πυκνή.

'Εκεί ό κωμικός νέγρος άνασηκώνεται.

—'Εγκώ τρέχει έμένα..., μουρμουρίζει, έγκώ πάει έμένα γρήγορα - γοήγορα!

Κι' αρχίζει να τρέχει συντρίβοντας με τις χοντροπέτσες-πάτουσες του τ' άγκάθια που βρίσκονται κατανής.

- Περνάει σαν άστραπή ανάμεσα από τὰ δέντρα, τρέχει στο μακρος τής όχθης του γλυσοφόρου ποταμού, που κυλάει εκεί κοντά τὰ νερά του, και κοντεύει πια να φθάση στον σκοπό του, ήταν ένα στρογγυλό πράγμα μπερδεύεται από πόδια του, τόν κάνει να χάση τήν ίσοροπία του και να κουτρουβαλιστή χύσω.

'Αμέσως σηκώνεται. Τροσβάει με τὰ δόντια τόν χαλκώ τής μύτης του, σημάδι πώς

είναι πολύ θυμωμένος, και μουγγρίζει:

— Εου μπή πόντια έμένα, έγκώ ριζει... Άτσιντα χαμω! Έγκώ κλωσήσει έσένα!

Χυμάει μπροστῶ, τραβάει πίσω την προάρα του κι' έτοιμάζεται να κλωσήσει αυτό που μπλέχτηκε στα πόδια του και τον ερριζε χαμω. Την τελευταία στιγμή, όμως, συγκρατιέται. Βλεπει καλύτερα ποιός είναι ο... στόχος της κλωσιάς του κι' άμεσαως γαληνεύει και χαμογελαει.

—Καρπούτζι!, μουρμουρίζει γοητευμένος.

Άμεσαως όλη του ή προσοχή συγκεντρώνεται σ' αυτό.

Σκυβει, τὸ... χαϊδεύει, τὸ παίρνει στὰ χέριοι του και τοῦ... έξομολογεΐται:

— Έγκώ όκι κλωσήσει έσένα, έγκώ φάει έσένα... έσύ στηλώσει πόντια έμένα!

Και τὸ καταβροχθίζει, μαζί με τὰ φλούδια, με δυὸ πελώρες... δαγκωνιές. Γλείφει με τή γλωσσάρα του τὰ παχειά του χείλια, και τὸ λαίμαργο βλέμμα του πλανιέται στη γή.

Ή άγριοκαρπουζιά, που προτίζεται άδιάκοπα από τὸ νερό του χρυσοφόρου ποταμού, έχει άφθονα άγριοκάρπουζα.

Σκύβει και κόβει άλλο ένα.

— Έγκώ, του λέει, όκι αφήσει έένα... παραπνοεμένος! Έγκώ φάει έένα!

Τὸ καταβροχθίζει κι' αυτό κι' άμεσαως κόβει τρίτο... τέτατο... πέμπτο...

Ξαφνικά άκούει πίσω του

Έκοιτων τον γιρο έπιστήμονα για να του πάρουν το μυστικό!

βαρειές πάτημασιές.

Γυριζει απότομα και τὸ καρπούζι του στέκεται στό... λαιμό! Τὰ μάτια του πετιούνται από τις κόγχες τους και τὸ πρόσωπό του παραμορφώνεται από τή γκριμάτσα ενός άπερίγραπτου τρόμου!

Μπροστά του στέκει όλόρθο ένα τρομακτικό τέρας, που όμοίο του δέν ξαναείδε ποτέ ή ζούγκλα! Είναι ένας άπίθανα τεράστιος γορίλλας, που τὸ ανάστημά του φτάνει σὲ ύψος ένα μεγάλο δέντρο! Τὸ κορμί του είναι άτελείω-

το, τριχωτό και τὰ χέρια του πελώρια.

Το αποκρουστικό πρόσωπό του μορφαζει άπαισία και τὸ στόμα του μισανοίγει, άφήνοντας νὰ προβάλλουν κάτι δόντια κίτρινα, σουβλερά, πανίσχυρα!

Για μὰ στιγμή ὁ Ἄτσιδας παραλύει.

Αὐτὸς ὁ γορίλλας πὺ στέκει τώρα μπροστά του, εἶναι τελείως άφύσικος. Εἶναι τριπλάσιος άπὸ τοὺς συνηθισμένους και μοιάζει σαν δέντρο πὺ κινεῖται!

Μὰ τρομερή κραυγή ξεφεύγει άπὸ τὰ χείλια τοῦ νέγρου, μια κραυγή φρίκης, πὺ άντηχεί γύρω παράτονα, σαν νὰ θγαίνη άπὸ σκουριασμένη σάλπιγγα!

Εἶναι ἡ κραυγή πὺ άκουσε ὁ Τάργκα και τὴ νόμισε για συνθηματική και πραγματοποίησε τὴ θυελλώδη έξόρμησί του, πὺ τώρα τὸν έχει φέρει κατάφατσα με τὸν θάνατο!

Ὁ τερατώδης γορίλλας σηκώνει τὸ κορμί του και σπάζει ἕνα κλαδί άπὸ τὸ δέντρο. Τὸ κλαδί αὐτὸ εἶναι χοντρὸ σαν τὸ κορμί ἑνὸς άνθρώπου κι' ὅμως, κάτω άπὸ τὴ δύναμι τοῦ τέρατος, σπάζει σαν καλάμι!

Ὁ Ἄτσιδας καταλαβαίνει, πὺς μ' ἕνα χτύπημα θὰ γίνη λυώμα! Πανικόβλητος τὸ βάζει στὰ πόδια, άλλὰ κάθε διασκαλισμὸς τοῦ γορίλλα καλύπτει ἕκατὸ δικά του βήματα!

Γεμάτος άπόγνωσι ὁ νέγρος πέφτει στὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ. Σ' ἐκεῖνο τὸ σημείο ἡ

βλάστησι εἶναι πυκνή. Στὴν ἐπιφάνεια τῶν νερῶν ἐπιπλέουν άφθονα ὑδρόβια φυτά, με μεγάλους κλάδους. Δίπλα τους ἐπιπλέουν τὰ τεράστια νεροκολόκυθα. Ὁ Ἄτσιδας γυρίζει ανάσκελα και στέκεται κι' αὐτὸς στὴν ἐπιφάνεια άκίνητος! Ἡ πελώρια θολωτὴ κοιλιὰ του μένει έξω άπ' τὸ νερὸ και δέν παραλλάζει καθόλου άπὸ τὰ νεροκολόκυθα πὺ ἐπιπλέουν γύρω της.

Ὁ γορίλλας φτάνει στὴν ὄχθη κραδαίνοντας τὸ ὑπερφυσικὸ ρόπαλό του.

Ἐκεῖ σταματάει και κυττάζει γύρω του με άπορία.

Δέν ξεχωρίζει τὸν νέγρο και δέν μπορεί νὰ καταλάβη πὺς χάθηκε τόσο ξαφνικὰ άπὸ μπροστά του.

Ὁ Ἄτσιδας, για νὰ κρυφτὴ καλύτερα, κλείνει τό... ἕνα μάτι και κρατάει τὸ ἄλλο άνοιχτό, γεμάτο ἐλπίδες.

Σὲ λίγο, ὅμως, κι' αὐτὸ τὸ μάτι του γεμίζει τρόμο.

Ἐνας γρυλλισμὸς άκούγεται άπ' τὴν ὄχθη κι' ἔπειτα ἕνα ὕπουλο σούρσιμο. Ἐνας κροκόδειλος έχει μυριστὴ τὸ θαυμάσιο γεῦμα, πὺ κρύβεται ανάμεσα στὰ νεροκολόκυθα και, άνοίγοντας τὶς φριχτὲς μασέλλες του, ἐγκατολείπει τὸ καταφύγιό του κι' σέρνεται πρὸς τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ!

Ὁ Ἄτσιδας πιστεύει πὺ ἐξώφλησε πιά τοὺς λοναριασμούς του με τὴ ζωὴ. Καμμιά δύναμι στὸν κόσμο δέν μπορεί νὰ τὸν γλυτώση άπὸ τὴν τραγικὴ του θέσι, ανάμεσα στὰ δυὸ τέρατα.

Ξαφνικά, όμως, ακούγεται κάτι σαν οροντη. Είναι τὸ ουρλιαχτό του γοριλλα. Τὸ τεραυτίο τερας αναζητῶντας με τὸ ματι τὸν νεγρο, βλέπει τὸν κροκοδειλο, που σέρνεται πρὸς τὸ ποταμὶ, καὶ οργίζεται.

Τὸ ἀτελείωτο χέρι του, κρατῶντας στὴν ἄκρη τὸ μεγάλο κλαοί, σηκώνεται ψηλὰ κι' ἀγγίζει, νομίζεις, τὸν οὐρανο. Ἐπειτὰ πεφτεῖ μὲ ἀπίστευτη δύναμι!

Ὁ κροκοδειλος τὴν τελευταία στιγμή προφταίνει νὰ μαζευτῆ πρὸς τὰ πίσω, μ' ἓναν υποκωφο γρυλλισμό. Τὸ ροπαλο του παίρνει ζυστὰ τὴν ἄκρη τοῦ ρύγχους καὶ ἀνοίξει ἓναν πελώριο λάκκο, στὸ χῶμα τῆς ὄχθης.

Τώρα ὁ κροκοδειλος συστρέφεται. Τὰ μάτια του γεμίζουν κακία, τὰ δόντια του προβάλλουν ἀπειλητικὰ κι' ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιτεθῆ στὸν ἀπροσδόκητο ἐχθρό του!

Μόλις, όμως, βλέπει τὸν τερατώδη γορίλλα, κυριεύεται κι' αὐτὸς ἀπὸ ἀπερίγραπτο πανικό!

Στριφογυρίζει πάλι γρυλλίζοντας κι' ἀρχίζει νὰ τρέχει μὲ ὅλη του τὴν ταχύτητα, πού ξεπερνάει καὶ τὸ πιὸ γρήγορο ἄλογο.

Μὰ ὁ γορίλλας δὲν θέλει νὰ τὸν ἀφήσῃ, νὰ τοῦ ξεφύγῃ. Χύνεται κι' αὐτὸς ξοπίσω του οὐρλιάζοντας τρομαχτικὰ καὶ κουνῶντας τὸ φοβερὸ ροπαλό του!

* * *

Τώρα ἡ χοντρή κοιλιά τοῦ νέγρου κινεῖται ἀνάμεσα στὰ

χοντρά νεροκολόκυθα. Προχωρεῖ πρὸς τὴν ὄχθη καί, σὲ λίγο, ὁ Ἀτσίδας βγαίνει στάζοντας ἀπ' τὰ νερά.

Ὁ πανικός του ἔχει ἐξαφανιστῆ.

— Κοροκόντειλος, ὄχι φάει ἐμένα... γκορίλλα φάει κοροκόντειλος!.. μουρμουρίζει.

Φυσάει τὸ φισκάλαμό του γιὰ νὰ φύγουν ἀπὸ μέσα τὰ νερά καὶ μπαίνει γοργὰ μέσα στὴ βλάστησι τῆς ζούγκλας. Προχωρεῖ κυττάζοντας γάμω μὲ προσοχή. Γύρω, τὸ βαθὺ δάσος ἔχει μείνει γιὰ λίγο ἡσυχό, ἀλλ' ἀμέσως ξανακούγεται τὸ ρυθμικὸ κακάρισμα τοῦ αὐτόματου.

Εἶναι ἡ στιγμή πού ὁ Τάργκα δέχτηκε τὴν ἐπίθεσι τοῦ δεύτερου ἐπ' τοὺς τρεῖς κακούργους.

Ὁ Ἀτσίδας δὲν μαντεύει τίποτα, οὔτε καν ἐλέπει τὶς λάμπεις τοῦ ὄπλου. Ἐχει μάθει, όμως, ὅτι οἱ σφαῖρες... προτιμοῦν αὐτοὺς πού στέκονται ὄρθι. Πέφτει. Λοιπὸν, πάλι στὰ νόνατα κι' ἀρχίζει νὰ προνοώῃ μὲ τὰ τέσσερα.

Προσάει ἔτσι καμμιὰ πενηνταρτὰ μέτρα καὶ σταματᾷ ἀπτόμια. Χάμω, μπροστὰ στὰ μάτια του βλέπει νιμμένα μερικὰ ἀλλόκοτα πρῶνισατα. Εἶναι μῦθος, σκληρὰ, σφαιρικὰ κι' ἔνουν τὸ μέγεθος τῆς κοροίδας!

Δίπλα βρίσκεται ἀκουμπισμένο ἓνα σακκίδιο, πού περὶ ἔχει κι' αὐτὸ τὰ ἴδια πράγματα!

Εἶναι τὸ σακκίδιο μὲ τὶς βόμβες!

‘Ο Έτιέν, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς τρεῖς κακουργοὺς, τὸ ἔχει ἀκουμπήσει ἐδῶ, γιὰ νὰ πάη νὰ δῆ, τί τὸν ἤθελε ὁ σύντροφός του, ποὺ τὸν φώναξε τῆ στιγμή ποὺ ὁ Τάργκα εἶχε ὀχυρωθῆ πίσω ἀπὸ τὸ δέντρο, γιὰ ν’ ἀποφύγη τὶς σφαίρες.

‘Ο Ἀτσιδάς πιάνει μιὰν ἀπὸ αὐτὲς τὶς βόμβες καὶ τὴν περιεργάζεται. Στὸ παχὺ μούτρο του ζωγραφίζεται μιὰ γκριμάτσα ὀπορίας. ‘Η πρώτη του σκέψις εἶναι, ἂν αὐτὸ ποὺ κρατᾷει... τρώγεται!

—Αὐτὸ νταγκῶσει Ἀτσίντα! μουρμουρίζει.

Τὸ φέρνει στὸ στόμα του καὶ δοκιμάζει νὰ τὸ δαγκώσῃ.

—Αὐτὸς ὅκι νταγκῶσει Ἀτσίντα!, ξαναλέει σκεπτικὸς. Αὐτὸς σκληρὸς εἶναι... ντόντι ἐμένα σπάσει... ἐγκῶ βάλει σὲ νερὸ μαλακῶσει... ἐγκῶ ἔπειτα ἐμένα φάει αὐτό!

Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ μαζεύει τὶς βόμβες, τὶς βάζει στὸ σακκίδιο κι’ ἀμέσως τὶς βουτάει στὸ νερὸ τοῦ διπλανοῦ ρυακιοῦ. Τὶς ἀφήνει ἐκεῖ ἀρκετὴ ὥρα γιὰ νὰ... μουσκέψουν καὶ νὰ... μαλακῶσουν. Ἐπειτα τὶς ξαναβάθει στὴ ρίζα τοῦ δέντρου καὶ φεύγει εὐχαιοιστημένος. Θὰ γυρίσῃ, ἀργότερα, νὰ τὶς... φάη!

ΚΕΦ. 4. Ὅπου ὁ Τάργκα περνάει στὴν ἀντεπίθεσι, καὶ οἱ Μπαλοῦ μάχονται ἡρωϊκά.

Α φήσαμε τὸν Τάργκα ἀκίνητο, χωρὶς πιά νάχη τὴ δύναμι ν’ ἀντιδράσῃ στὴ μοίρα του, νὰ κυττάζῃ τὶς δυὸ βόμ-

βες, ποὺ διαγράφουν τὴ γοργὴ τροχιά τους στὸν ἀέρα.

Ξέρει πὼς μαζί τους ταξιδεύει ὁ Θάνατος καὶ τὸν περιμένει, μὲ τὴν ἡρεμία ζωγραφισμένη στ’ ἀντρίκια χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του.

Ἄλλὰ— πράγμα παράδοξο! —οἱ βόμβες πέφτουν μπροστὰ στὰ πόδια του μ’ ἕναν μικρὸ ὑπόκωφο γδούπο, σὰν νὰ ἦταν δυὸ ἀπλὰ λιθάρα καὶ τίποτα παραπάνω!

Μουσκεμένες καθὼς ἦταν κι’ οἱ δυὸ, ἀπ’ τὴν... ἔξυπνη ἰδέα τοῦ Ἀτσιδά, νὰ τὶς βάλῃ στὸ νερὸ γιὰ νὰ... μαλακῶσουν καὶ νὰ τὶς... φάη, δὲν παίρνουν φωτιά!

‘Ο Εὐρωπαῖος ποὺ τὶς πέταξε ἀπομένει σὰν ἀποσβολωμένος, μὲ τὸ στόμα ὀρθάνοιχτο.

Δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τί συμβαίνει.

‘Ο ἄλλος, μὲ τὸ αὐτόματο, τὰ χάνει γιὰ μιὰ στιγμή, διακόπτει τοὺς πυροβολισμοὺς καὶ κυττάζει χαζά.

‘Η Μαλόα ἀνοίγει τὰ μάτια της καί, βλέποντας τὸν ἀγαπημένο της Τάργκα σῶο καὶ ἀβλαβῆ, κυριεύεται ἀπὸ μιὰν ἀπερίγραπτη χαρὰ. Σφίγγει στὸ δεξιὸ χέρι τὸ μικρὸ ἀκόντιό της καὶ τὸ ἐξαπολύει καλοζυγισμένα, μὲ στόχο τὸν ἄνθρωπο ποὺ κρατᾷ τὸ αὐτόματο.

Ἐνα λεπτὸ σφύριγμα ἀκούγεται στὸν ἀέρα, καθὼς ἡ αἰχμὴ τοῦ ἀκόντιου πέφτει ὀρμητικὰ. ‘Ο ἀντίπαλος κάνει ἕνα πλάγιο πήδημα, μὰ δὲν

προφταίνει ν' αποφύγη τελειώς το χτύπημα.

Ἡ μεταλλινὴ αἰχμὴ τοῦ τρυπάει τὸ δεξιό του μπράτσο περὰ ὡς περὰ! Ἐνα πνιγμένο ουρλιαχτὸ ξεφευγὲ ἀπὸ τὰ χεῖλα του. Ὁ πόνος τὸν κάνει νὰ μορφάση. Τὸ αἷμα του πλημμυρίζει τὸ πσυκάμισο κι' ἕνα δυνατὸ μούδιασμα τὸν ἀναγκάζει νὰ κρεμάση πρὸς τὰ κάτω τὸ χέρι του, σαν παράλυτο.

Μέσα σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Τάργκα βλέπει τὴν κατάστασι. Ὁ ἕνας ἀπ' τοὺς τρεῖς ἀντιπάλους του εἶναι ξαφνιασμένος ἀπὸ τὸ ἀπροσδόκητο τραῦμα, ποὺ τοῦ προξένησε τὸ ἀκόντιο τῆς Μαλόα! Ὁ δεύτερος ἀγωνίζεται μὲ κρῖπο νὰ σταθῆ στὰ πόδια του καὶ εἶναι φανερό, πῶς τὸ κρανίον του εἶναι ἀκόμα γεμᾶτο ἀπ' τὰ σμήνη τῶν κουνουπιῶν, ποὺ ἔστειλε νὰ βουϊζοῦν ἐκεῖ μέσα ἢ τρομερὴ γροθιά τοῦ ἀτρόμητου Ἑλληνόπουλου! Καὶ ὁ τρίτος μένει ἀκόμα κατὰπληκτος ἀπ' τὴν ἀνεξήγητη ἀφλογιστία, ποὺ ἔπαθαν οἱ βόμβες του!

Καί, μέσα σ' αὐτὴ τὴ στιγμὴ, ὁ Τάργκα ξεχύνεται σαν σίφουνας, ποὺ συνεπαίρνει τὰ πάντα στοὺς στροβίλους του!

Οἱ τρεῖς κακοῦργοι τὸν βλέπουν καὶ κυριεύονται ἀπὸ πανικό.

Μοναδική τους σκέψι εἶναι πιά ἢ φυγή!

Ὁρμοῦν μὲ τὰ κεφάλια μπροστά, σαν ζαρκάδια ποὺ τὰ καταδιώκει ἢ πεινασμένη τίγρης, καὶ χώνονται στὶς λόχμες τοῦ πυκνοῦ δάσους. Κά-

θε τόσο σταματοῦν, γυρίζουν καὶ σφίγγουν σπασμωδικὰ τὸ δάχτυλο στὶς σκανδάλες τοῦ αὐτόματου. Τότε κακαρίζει γιὰ λίγο τὸ ὄπλο τους καὶ μερικὲς σφαῖρες χάνονται οὐρλιάζοντας δεξιὰ κι' ἀριστερά. Ἐπειτα ξαναρχίζουν τὸ τρέξιμο.

Ὁ Τάργκα κι' ἡ Μαλόα τοὺς καταδιώκουν.

Ὁ Ἀτσίδας τρέχει κι' αὐτὸς ξοπίσω δαιμονισμένα, μὲ τὶς πελώριες πατοῦσες του, ποὺ πλαταγίζουν δυνατὰ στὸ χῶμα.

Οἱ τρεῖς κακοῦργοι βρίσκονται σὲ δύσκολη θέσι.

Καθὼς βγαίνουν ἀπ' τὴ λόχη καὶ περνοῦν τρέχοντας ἕνα ξέφωτο, μιὰ βροχὴ ἀπὸ βέλη ἐξαπολύεται ἐναντίον τους! Εἶναι οἱ πολεμιστὰί τῆς φυλῆς τῶν Μπαλού, ποὺ ἀνασυγκροτήθηκαν, ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ μπήκε στὴ μάχη ὁ Τάργκα, καὶ τώρα ξαναρχίζουν τὸν ἀγῶνα!

Δυὸ - τρία ἀπ' τὰ βέλη τους χτυποῦν ξώφαλτσα τὸν ἕνα κακοῦργο. Καρφώνονται ἐπάνω του, τοαυμαστίζοντάς τον ἑλαφρά. Αὐτὸς οὔτε στέκεται νὰ τὰ βγάλῃ. Συνενίζει τὸ τρέξιμό του καὶ τὰ βέλη κουνιοῦνται πέσα - δῶθε, κάνοντας παλιικὲς κινήσεις στὸν ἀέρα. Ἡ αἰμοοραγία, ποὺ ἔπακολουθεῖ, τοῦ ἔφαιρει λίγο - λίγο τὶς δυνάμεις καὶ τὸν κάνει νὰ μὴν μπορῇ νὰ τρέξῃ πολὺ γρήγορα.

Πίσω του ξεχωρίζει ἑσθνικὰ ἕνας πολεμιστὴς Μπαλού. Εἶναι γεμᾶτος μῆσος γιὰ τὴν καταστροφή, ποὺ ἔφεραν στὴ

φυλή του αυτοί οι τρείς κακούργοι και τρέχει γοργός, σαν τὸν ἄνεμο, πάλλοντας στὸ χέρι του ἓνα εἶδος μπαλτά!

Ἡ ἀπόστασι πού τὸν χωρίζει ἀπὸ τὸν τραυματισμένο ἐγκληματία, ὅσο πάει καὶ γίνεται πιὸ μικρή.

Λίγο ἀκόμα καὶ ἡ δίκαιη τιμωρία θὰ πέση στὸ κεφάλι τοῦ Εὐρωπαίου καὶ θὰ τοῦ τὸ χωρίση στὰ δύο.

Ξαφνικά, ὅμως, ὁ Μπαλού ἀνακόπτει τὸν δρόμο του.

Ἔνα μουγγρητό, σαν βροντὴ σὲ ὦρα καταιγίδος, ἀκούγεται.

Ὁ Τάργκα σηκώνει τὸ κεφάλι παραξενεμένος.

Ὁ Μπαλού ἐγκαταλείπει τὴ λεία του καὶ φεύγει ἔντρομος. Ὁ Ἀτσίδαθ θὰ γινόταν, σίγουρα, κίτρονος ἀπὸ τὸν φόβο του, ἂν τὸ πετσὶ του δὲν ἦταν μαῦρο.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Τάργκα γιὰ πρώτη φορὰ νοιώθει κλονισμό.

Τὸ τέρας πού χυμάει μαινόμενο στὸ ξέφωτο τῆς ζούγκλας ἔχει κάτι ὑπερφυσικὸ στὴ διάπλασι, πού σοῦ παγώνει τὸ αἷμα. Εἶναι ὁ τεράστιος γορίλλας μπροστὰ στὸν ὁποῖο ἔφυγε, πρὶν λίγη ὥρα, πανικόβλητος ὁ κροκόδειλος, πού θέλησε νὰ κατασπαράξη τὸν Ἀτσίδαθ!

Τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο κυττάζει αὐτὸν τὸν κινούμενο καὶ τριχωτό... οὐρανοξύστη καὶ δὲν θέλει νὰ πιστέψη τὰ μάτια του.

— Πῶς εἶναι δυνατό ; συλ-

λογίζεται. Ὁ μεγαλύτερος γορίλλας πού ἔχω δῆ, ὡς τώρα, εἶναι νᾶνος μπροστὰ σ' αὐτόν! Πῶς δημιουργήθηκε ἓνα τέτοιο γιγάντιο τέρας ; Πῶς γίνεται;

Ἀλλὰ ἡ στιγμή δὲν χωράει συλλογισμούς.

Οἱ πολεμισταὶ τῶν Μπαλού ἔχουν τραπῆ σὲ φυγῆ, φωνάζοντας ἀπεγνωσμένα. Ὁ Τάργκα ξέρει τὴ διάλεκτό τους καὶ καταλαβαίνει τί σημαίνουν αὐτὲς οἱ φωνές. Οἱ Μπαλού λένε:

«Ἦρθε πάλι τὸ τέρας πού συντρίβει τὰ κεφάλια μας ! Ὅσοι προλάβετε, φύγετε νὰ σωθῆτε!»

Τώρα ὁ Τάργκα ἐξηγεῖ πῶς οἱ γενναῖοι Μπαλού εἶχαν νικηθῆ τόσο εὐκόλα. Δὲν ἦταν μόνο τ' αὐτόματα πού τοὺς λύγισαν. Ἦταν καὶ ἡ ἐπίθεσι τοῦ ὑπερφυσικοῦ αὐτοῦ ὄντος, πού μαίνεται τώρα μερικὲς δεκάδες μέτρα μακριά.

Κρατάει ἀκόμα τὸν πελώριο κλάδο, πού εἶχε κόψει προηγουμένως, καὶ τὸν στριφογυρίζει οὐρλιάζοντας ἀνατριχιαστικά!

Αὐτὴ τὴ στιγμή ἓνας πάνθηρας μεγάλος σαν τίγρις, ἐρεθισμένος ἀπὸ τὸν θόρυβο τῆς μάχης κι' ἀπὸ τὴ μυρουδιά τῆς ἀνθρώπινης σάρκας, κάνει τὸ θανάσιμο λάθος νὰ ὀρμήση στὸ ξέφωτο, μ' ἓνα ἐλαστικὸ πήδημα!

Εἶναι ἓνα θηρίο τεράστιο καὶ πανίσχυρο.

Ὁ ὑπερφυσικὸς γορίλλας ἐξαπολύει τὸ θυμωμένο οὐρ-

λιαχτό του, πού μοιάζει με βροντή. 'Ο χοντρός, σαν άνθρωπο κορμί, κλάδος πού κρατάει, διαγράφει έναν ιλιγγιώδη κύκλο στα ύψη κι' έπειτα πέφτει κάθετα, με αφάνταστη δύναμη. 'Ο πάνθηρας μένει στη γη, σαν να τον χτύπησε κατακέφαλα κεραυνός!

'Ο γορίλλας τόν πατάει και ρίχνει ένα καινούργιο ούρλιαχτό θριάμβου: «Χόου - χόου»!

Οί τοεῖς ἐγκληματικοὶ Εὐρωπαῖοι, πού ὡς τώρα ἔφευγαν πανικόβλητοι, μόλις βλέπουν τὸν νοοίλλα σταματοῦν.

—'Ο «Χόου - Χό»!, φωνάζει ὁ ἕνας με ἀνέκφραστη χαρὰ.

Κι' ὁ ὑπερφυσικὸς γορίλλας μόλις τοὺς βλέπει γαληνεύει.

'Ανίγει τὶς πελώριες ποδάρες του και με γιγάντιους διασκελισμοὺς ἀοχίζει νὰ προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος πού βρίσκεται ὁ Τάργκα!

Οἱ τρεῖς Εὐρωπαῖοι τὸν ἐρεθίζουν με κραυγές.

"Ὀρθιος ὁ Τάργκα, μ' ἀνοχτὰ τὰ πόδια, με τὸ κορμί του συσπειρωμένο σὲ στάσι πάλης και με τὸ μαχαῖρι σφιγμένο στὸ δεξιό του χέρι, κυττάζει τὸ ἐπερχόμενο τέρας!

'Ο 'Ατσίδας τρομάζει, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ τὸ δείξει.

— Κύρος Τάργκα, μουρμουρίζει με φωνὴ πού τρέμει. Κίριος Τάργκα.. ὄχι μαλώνει σήμερα γκορίλλα... Ἐμεῖς μαλώνει αὔρια γκορίλλα... Αὐτὸ ὄχι γκορίλλα εἶναι! Αὐτό....

ντέντρος εἶναι και στόμα ἔκει!

Και προχωρεῖ μερικὰ βήματα φοβισμένος.

Τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο δὲν ἀπαντᾷ.

Μένει ἀκίνητος, σαν νὰ ρίξωσσε στὴ γη, και τὸ πρόσωπό του ἔχει πάρει μιὰν ἄγρια ἔκφρασι. "Ὀλοι του οἱ μυῶνες εἶναι ἔτοιμοι γιὰ μιὰ θανάσιμη πάλη, πού ὄμο ἄ της δὲν ἐγνώρισε ὡς τώρα ἢ ζούγκλα!

Τὰ μάτια του εἶναι καρφωμένα στὸ τέρας, πού με τοὺς γιγάντιους διασκελισμοὺς του ἐκμηδενίζει τὴν ἀπόστασι, πού τοὺς χωρίζει. Σαν μακρυνὴ ἡχὼ ἀκούει τὶς φωνές τῶν Εὐρωπαίων, πού ἐρεθίζουν τὸ τέρας.

Και ξαφνικὰ τὸ ὑπερφυσικὸ θηρίο κοντοστεκεται.

Χτυπάει δυνατὰ, με τὸ ἕνα χέρι, τὸ πλατύ του στῆθος κι' ἐκεῖνο ἀντηχεῖ σαν τεράστιο τύμπανο!

Οἱ μυῶνες τοῦ Τάργκα συσπῶνται. Ἡ κρίσιμη στιγμὴ πλησιάζει. Εἴκοσι μέτρα τοὺς χωρίζουν. 'Ο ἀπίθανος γορίλλας τὰ ἐκμηδενίζει με δυὸ μονάχα ἄλματα!

ΚΕΦ. 5. "Ὁπου ὁ Τάργκα συγκρούεται με τὸ τέρας και τὸ φουσοκάλαμο τοῦ 'Ατσίδα προστατεύει τὴ Μαλόα!

Τὸ πελώρο ρόπαλο τοῦ γορίλλα βρίσκεται κιόλας στα ύψη κι' ἀμέσως κατεβαίνει διαγράφοντας μιὰ τροχιὰ κυκλική. Κρύβεται σ' αὐτὴ

Μια εξαιρετική μάχη διεξάγεται ανάμεσα στους έγκληματιες Ευρωπαίους, στον Τόργκα και στη Μαλόα ! Το άτρομητο

έλληνόπουλο πολεμάει σάν είκοσι δυνατούς και θαρραλέους άντρες, μιά ή άγαπημένη του Μαλόα άντιμετωπίζει ένα τρομακτικό κίνδυνο !

τὴν κίνησι τόση δύναμι, ὥστε τὸ κεφάλι τοῦ Γάργκα κινδυνεύει νὰ κοπη καὶ νὰ βρεθῇ διακόσια μέτρα μακρῶν!

Μὰ τὸ ἑλληνοπούλο τὴν ἔχει προβλέψει τὴν κίνησι αὐτή.

Σκύβει ἀπότομα, βρίσκειται σχεδὸν καθιστὸς στὴ γῆ, κι' ἐνῶ τὸ ρύπαλο περνᾷ πᾶνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ σφυρίζοντας μὲ ανισχυρὴ λύσσα, αὐτὸς τεντώνει ἀπότομα τὰ λυγισμένα πόδια τοῦ καὶ παίρνοντας ἔτσι μιὰν ἀπίστευτὴ φόρα, τινάζεται σὰν βολίδα!

Τὸ κορμὶ τοῦ ξεκολλάει ἀπὸ τὴ γῆ κι' ἐκσφενδονίζεται πρὸς τὸν ἀντίπαλο. Τὸ πήδημα εἶναι καλοζυγιασμένο καὶ τὸ κεφάλι τοῦ Τάργκα χτυπάει δυνατὰ τὸν γορίλλα στὸ στομάχι. Τὸ σημεῖο εἶναι πολὺ εὐαίσθητο καὶ τὸ τέρας ἀφήνει ἓνα μουγγρητὸ πόνου.

Ὡστόσο δὲν κλονίζεται. Κάνει μόνον ἓνα - δυὸ βήματα πίσω κι' ἀπλώνει τὰ μαλλιαρὰ χέρια τοῦ, γιὰ νὰ συλλάβῃ τὸν τολμηρὸ τοῦ ἀντίπαλο.

Μὰ ὁ Τάργκα ἐλίσσεται μὲ ταχύτητα, πρὸς δὲν τὴν ἔχουν οὔτε οἱ σίφουνες κι' οἱ καταγίδες. Ξέρει, πὼς ἢ γρηγοράδα εἶναι ὁ μόνος τρόπος ν' ἀντιμετωπίσῃ αὐτὸ τὸ παντοδύναμο καὶ ὑπερφυσικὸ τέρας.

Πηδάει ἀμέσως δεξιὰ κι' ἐκσφενδονίζεται μὲ λυσσασμένη δύναμι τὸ μαχαίρι τοῦ.

Τὸ αἰχμηρὸ ἀτσάλι καρφώνεται ὀρμητικὰ στὸ στήθος τοῦ τέρατος, ἀλλ' αὐτὸ δὲν

τὸ κλονίζει καθόλου. Ὁ πλατύς θώρακᾶς τοῦ καλύπτεται ἀπὸ τοσο χοντρὸ στρῶμα μυῶνων, ὥστε ἡ αἰχμὴ δὲν φτάνει ὡς τὴν καρδιά!

Μὲ μιὰ ἀγριεμένη κίνησι ὁ γορίλλας ξεκολλάει ἀπὸ τὴ σάρκα τοῦ τὸ μαχαίρι καὶ τὸ πετάει καταγῆς.

Ἀμέσως χυμᾷ καὶ πάλι ἀκράτητος, ἀλλὰ ὁ Γάργκα τοῦ ξεφεύγει ἀστραπιαῖα. Αὐτὴ ἢ πάλι συνεχίζεται γιὰ λίγες στιγμὲς σιωπηλὰ κι' ὁ γορίλλας παθαίνει τὸν ἐκνευρισμὸ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ προσπαθεῖ νὰ πιάσῃ ἀνάμεσα στὰ δάχτυλά τοῦ τὸν ἄνεμο!

Χτυπάει τὰ στήθια τοῦ ὀργισμένος κι' ἀφήνει δυνατὰς κι' ἀνατριχιαστικὰς κραυγὰς.

Στὸ μεταξὺ ὁ Ἀτσίδας ἔχει πάρει κουράγιο.

Βλέπει πὼς τὸ τέρας δὲν μπορεῖ νὰ ἐκμηδενίσῃ εὐκολὰ τὸν Τάργκα. Κι' ἀρχίζει καὶ τίς... φοβέρες.

— Ἐσύ, κύριος γγορίλλα, φύγει - φύγει! Ἐσύ ὄχι φύγει, ἐγκὼ φύσα - φύσα κάλαμο σκοτώσει ἑσένα!

Καὶ πραγματικὰ φέονει τὸ φυσοκάλαμο στὸ στόμα.

Τὰ μικρὰ ἐξακοντίζονται ἓνα - ἓνα κι' ἔρχονται νὰ καρφωθοῦν μ' ἓνα ἑλαφρὸ κοαδασμὸ στὸ κορμὶ τοῦ πελώριου γορίλλα!

Ἀλλὰ τὸ τέρας οὔτε κἄν τὰ αἰσθάνεται! Συνεχίζει τὸ θανάσιμο κυνηγητὸ τοῦ μὲ τὸν Τάργκα. Καὶ ὁ Ἀτσίδας τοῦ φωνάζει μὲ θυμὸ:

— Ἐσύ, κύριος γγορίλλα, πέσει - πέσει νάμω! Ἐσύ ὄχι φάει ὅλα βέλη ἑμένα!

Ἡ Μαλόα προχωρεῖ μερικά βήματα πρὸς το ζεφωτο.

Ἀναζηταεὶ την ευκαιρία νὰ χτυπήσῃ τὸ τέρας μὲ τὸ ἄκοντιο ἢ μὲ τὸ μαχαίρι, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι δυσκόλο.

Ἄν πετάξῃ ἀπὸ μακρὰ ἕνα τέτοιο ὄπλο, ὑπάρχει φόβος νὰ λαθέψῃ καὶ νὰ χτυπήσῃ τὸν Τάργκα. Νὰ σιμώσῃ πάλι δὲν εἶν' εὐκόλο, γιὰ τὸ πελώριο κλαδὶ ποὺ κρατᾷ ὁ γορίλλας, διαγράφει ἰλιγγιώδεις κύκλους καὶ θερίζει μιὰν ὀλόκληρη περιοχὴ σὲ ἀκτῖνα δεκαπέντε μέτρων! Ὅποιος βρεθῇ σ' αὐτὴν τὴν περιοχὴν, κινδυνεύει νὰ τσακιστῇ σὰν καλάμι!

Μόνον ὁ Τάργκα μένει ἐκεῖ καὶ στριφογυρίζει σὰν ἀνεμοστρόβιλος, μὲ τόση γρηγοράδα, ὥστε τὸ ραβδὶ τοῦ γορίλλα, κάθε φορὰ ποὺ πέφτει, δὲν βρίσκει στόχο παρὰ μόνον τὸν... ἀέρα!

Στὸ μεταξύ οἱ τρεῖς λευκοὶ κακοῦργοι πλησιάζουν σιγὰ - σιγὰ στὰ πεδίο τῆς μάχης.

Βλέπουν πὼς ὁ Τάργκα, ὁ λευκὸς σίφουνας, δὲν δαμάζεται εὐκόλο, οὔτε ἀπ' τὴν τεράστια δύναμι τοῦ ὑπερφυσικοῦ γορίλλα.

Οἱ δυὸ ἀπ' αὐτούς, μὲ τὰ δάχτυλα στῆ σκανδάλη τῶν αὐτόματων, καὶ μὲ μάτια κόκκινα ἀπὸ λύσσα κάνουν μιὰ πλατεῖα κυκλικὴ κίνησι. Θέλουν νὰ πετύχουν τὸν Τάργκα ἀπομονωμένο ἀπὸ τὸν γορίλλα, γιὰ νὰ τὸν γαζώσουν μὲ πυροκίνητα μολύβια.

Ὅμως ὁ Τάργκα μαντεύει τοὺς σκότους τους καὶ συλλοχίζει τὸ θανάσιμο παιχνίδι

του μὲ τὸ τέρας, χωρὶς ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ κοντὰ του.

Ξαφνικὰ τὸ πελώριο αὐτὸ τοῦ Ἀτσίδα... κουνιέται, σὰν πλατὺ φύλλο δέντρου, ποὺ τὸ σηκώνει ὁ ἄνεμος. Ἐχει ἀκούσει μιὰ σιγανὴ φωνὴ ποὺ τὴν ἀναγνωρίζει ἀμέσως, μέσα σὲ χίλιες ἄλλες. Γυρίζει τὴν κεφάλα του καὶ βλέπει τὴ Μαλόα, νὰ παλεύῃ ἀπεγνωσμένα μὲ τὸν τρίτο ἐγκληματικὸ Εὐρωπαῖο, ποὺ προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ καὶ νὰ τὴν παρασύρῃ μαζί του, μουγρίζοντας:

— Ἐλα, λοιπόν, μὴν κάνῃς τὴ ζόρικη! Μιὰ σκλάβα, ποὺ νὰ ξέρῃ καὶ τὰ κατατοπια τῆς ζούγκλας, εἶναι πολύτιμη!

Ἡ Μαλόα παλεύει ἀπελπισμένα καὶ ὁ Ἀτσίδα, βλέποντας τὴν σκηνήν, θυμώνει.

— Ἐσύ, μουρμουρίζει, ὄχι ἀπλώνει χέρι κύριος Μαλόα! Ἐγὼ φύσα - φύσα κάλαμος πετάνει ἔσένα!

Σηκώνει βιαστικὰ τὸ φυσικό κάλαμό του καὶ φυσώντας το μὲ δύναμι, ἐξαπολύει ἕνα μικρὸ βέλος.

Ὁ Εὐρωπαῖος, ποὺ δὲν ἔχει μαντέψῃ τί γίνεται πίσω του, δέχεται στὰ... μαλακὰ τὸ βέλος κι' ἀναπηδάει οὐρλιάζοντας.

Ὁ Τάργκα ἀκούει τὸ οὐρλιαχτό του, ρίχνει μιὰ ματιὰ καὶ βλέπει τὴν ἀγαπημένη του Μαλόα νὰ κινδυνεύῃ στὰ χέρια τοῦ ἐγκληματικοῦ Εὐρωπαίου! Ἡ καρδιά του χτυπάει ὁρμητικὰ καὶ τοῦ ἀνεβάζει ὅλο τὸ αἷμα στὸ κεφάλι. Τὰ μάτια του θολώνουν ἀπὸ

λύσσα. Για μιὰ στιγμή ξεχνάει τελείως τὸν ἑαυτό του καὶ τὸν καταπληκτικὸ γορίλλα, ποὺ τὸν ἀπειλεῖ. Μ' ἓνα μουγγρητὸ ἀκράτητης λύσσας καὶ μὲ τὶς γροθιές σφιγμένες, ὀρμάει σὰν ἀστραπή. Φτάνει κοντὰ στὸν ἐγκληματῖα ποὺ ἀπειλεῖ τὴν ἀγαπημένη του καὶ τὸν ἀρπάζει μὲ τὸ ἀρσενικὸ χέρι ἀπ' τὸ στήθος. Τὸ δεξὸ ἀνεβαίνει κι' ἀμέσως ξανακατεβαίνει μὲ ἀσύλληπτη ταχύτητα καὶ δύναμι.

Τὸ κρανίον τοῦ κακούργου δέχεται τὴ γροθιά τοῦ Τάργκα ἀκριβῶς στὴν κορυφή του καὶ τρίζει ἀπαίσια, σὰν νὰ τὸ χτύπησαν μὲ βαρὺ σφυρί! Τὰ πόδια του λυγίζουν καὶ πέφτει κεραυνοβολημένος.

Ὁ γιγαντιαῖος γορίλλας ἔχει σταθῆ μακρύτερα καὶ κυττάζει τὴ σκηνὴ ἀκίνητος. Για μιὰ στιγμή τὸ πολεμικὸ του μένος ἔχει ἐξαφανισθῆ. Κάτω ἀπὸ τὸ χαμηλὸ μέτωπο τοῦ πελώριου κεφαλιοῦ του, τὰ μάτια του ἀστράφτουν παράξενα. Τούτη, μόλις, τὴ στιγμή ἔχει δὴ τὴ Μαλόα καὶ τὸν ἔχει κυρῆψει μιὰ τρομερὴ ἔκπληξι. Αὐτὸ τὸ πλάσμα μὲ τὴν ὀλόλευκη βελουδένια ἐπιδερμίδα, μὲ τὰ καταγάλανα μάτια καὶ μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά, ποὺ ἀστράφτουν σὰν χρυσάφι, κάτω ἀπὸ τὸν τροπικὸ ἥλιο, εἶναι μιὰ χτυπητὴ ἀντίθεσι, πρὸς ὅλα τὰ μαύρα καὶ τριχωτὰ ἔμψυχα ὄντα τῆς ζούγκλας!

Τὸ τέρας τὴν κυττάζει γιὰ λίγες στιγμές, μὲ τὴν ἀπλη-

στία ποὺ κυττάει τὸ μικρὸ παιδί ἓνα ὠραῖο κι' ἀσυνήθιστο παιχνίδι.

Ὅμως οἱ δυὸ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι δὲν χάνουν καιρὸ.

Καθὼς βλέπουν τὸν σύντροφόν τους νὰ σωριάζεται στὸ χῶμα, κεραυνοβολημένος ἀπ' τὴ γροθιά τοῦ Τάργκα, σηκώνουν τ' αὐτόματά καὶ σκοπεύουν. Τώρα ὁ γορίλλας βρίσκεται μακρύτερα καὶ τὸ Ἑλληνόπουλο δίνει καλὸ στόχο...

Τὸ μάτι τους παίρνει γραμμὴ σκοπεύσεως ἀπὸ τὴν κάννη τοῦ ὄπλου στὴν καρδιά τοῦ Τάργκα. Καὶ τὸ δάχτυλο τραβάει πίσω τὴ σκανδάλη.

Ἀκούγεται πάλι τὸ ρυθμικὸ κακάρισμα, ποὺ σκορπᾷ γύρω τὸν θάνατο.

Γρήγορος ὁ Τάργκα πέφτει χάμω. Ἡ Μαλόα βρίσκεται ἀσφαλισμένη πίσω ἀπὸ ἓνα δέντρο. Ὁ Ἀτσίδας τρομοκρατεῖται καὶ τὸ βάζει στὰ πόδια. Τρέχοντας βρίσκει μπροστά του ἓνα δεμάτι ἀπὸ μεγάλα χοντὰ κλαδιὰ ἀγριμπανανιάς. Φαίνεται, πὼς κάποιον χέρι τὰ ἔχει σωριάσει ἐκεῖ. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ὁ Ἀτσίδας κουτροβαλάει πίσω ἀπ' τὸ δεμάτι.

Ἐκεῖ εἶναι ἀσφαλισμένος ἀπ' τὶς σφαῖρες. Ἐνα δυνατὸ καὶ ὀρμητικὸ ἄρωμα ἔρχεται ἀπ' τὶς ἄφθονες μπανάνες, ποὺ εἶναι κολλημένες σ' αὐτὰ τὰ κλαδιὰ. Ὁ Ἀτσίδας τὸ ὀσφραίνεται, κλείνει τὰ μάτια καὶ γλείφει τὸν χαλκᾶ τῆς μύτης του, σημάδι ἄμετρης εὐτυχίας.

Ἐπειτα τὰ χέρια του ἀρχίζουν νὰ πηγαινοέρχονται. Κάνουν μιὰ γυργή... συγκοινωνία ἀπ' τὶς μπανάνες στό... στόμα του. Κοβουν τους νόστιμους καρπούς καὶ τοὺς πετάνε ἕναν - ἕναν ἀνάμεσα στὰ δόντια του. Καὶ οἱ μασέλλες του ἀλέθουν ἀκούραστα.

Ξαφνικὰ ἀκούει ἕνα ἀγριεμένο εὐρλ'αχτὸ τοῦ γορίλλα.

Μπουκωμένος ὁ Ἀτσιδὰς ἀνασηκώνει τὴν κεφάλαι του πάνω ἀπ' τὸ δεμάτι μὲ τὶς μπανανιῆς κι' ἀμέσως γουρλώνει τὰ μάτια. Μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα ἔχει γίνει κάτι τρομαχτικό. Ὁ ἀτίθασος γορίλλας ἐπωφελεῖται ἀπ' τὴν εὐκαιρία, πού οἱ πυροβολισμοὶ ἔχουν ἀπρομονώσει τὴν Μαλόα. Κάνει μιὰ φοβερὴ γκριμάτσα καὶ χυμάει ἐπάνω της. Τὰ κοντοδύναμα χέρια του τὴ σηκώνουν ὅς νὰ ἦταν μιὰ μικρὴ κούκλα ἀπὸ ἄχυρο! Καὶ χωρὶς κἂν νὰ δώσῃ προσοχὴ στὸν Τάργκα, φεύγει τρέχοντας μὲ τεράστιους διασκελισμούς, πρὸ δίνουν τὴν ἀνατριχαστικὴ ἐντύπωσι πὼς ἕνα γέοικο δέντρο τὸ ἔχει βάλει στὰ πόδια!

Ὁ Ἀτσιδὰς βλέπει ὅτι ὁ γορίλλας τρέχει μὲ κατεύθυνσι τὸ δεμάτι μὲ τὰ κλαδιὰ τῆς μπανανιάς. Ἐνας ἀπερίγραπτος τρόμος τὸν κυριεύει. Ἄν τὸ τέρας τὸν δῆ, θὰ τὸν συντρίψῃ κάτω ἀπὸ τὰ πέλματά του. Χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸ ὁ κωμικὸς νέγρος ἀνασηκώνει μερικοὺς κλάδους μπανανιάς, ξαπλώνεται ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους, ρίχνει ἀπὸ πάνω του ἐκείνους πρὸς σήκωσε

καὶ μένει ἔτσι ἀκίνητος καὶ ἀόρατος μέσα στὸ πελώριο δεμάτι! Δὲν περνάει, ὅμως, π.ὸ πολὺ ἀπὸ λίγες στιγμὲς κι' αἰσθάνεται πὼς μιὰ ἀκατανίκητη δύναμι τὸν σηκώνει σὰν πούπουλο ἀπὸ τὴ γῆ, πρὸς τὸν οὐρανό!

Τὸ τρομαγμένο μάτι του ἀγωνίζεται νὰ ξεχωρίσῃ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ κλαδιὰ τῆς μπανανιάς τί συμβαίνει. Ἐκεῖνο πρὸ καταλαβαίνει τὴν πρώτη στιγμὴ, εἶναι πὼς ταξιδεύει στὸν... ἀέρα, μὲ ταχύτητα βέλους! Ἀμέσως ἔπειτα διαπιστώνει, πὼς ὁ γιγάντιος γορίλλας, πού κρατᾷ στὸ ἕνα χέρι τὴ Μαλόα, ἔχει ἀδράξει μὲ τὸ ἄλλο τοὺς κλάδους τῆς μπανανιάς, πού ἦταν ἡ τροφή του! Καὶ τώρα τρέχει, χωρὶς νὰ μαντεύῃ ὅτι μαζί μὲ τὶς μπανάνες ἔχει ἀρπάξει καὶ τὸν κωμικὸ νέγρο...

ΚΕΦ. 6. Ὅπου ἡ ἀπελπισία κυριεύει τὸν Τάργκα κι' ἕνα ζωντὸν τὰνκ τοῦ προσφέρει τὶς ὑπηρεσίες του!

Τώρα πιά ἔχει ἀρχίσει νὰ νυχτώνῃ.

Ἡ Ζούγκλα σκορπίζει γύρω τὸ βαθὺ μουρμουρητό της κι' οἱ φωνὲς τῶν ἀγριμιῶν, πρὸς βγαίνουν ἀπ' τὶς φωλιές τους ἀναζητῶντας τροφή, πολλὰ λαπλασιάζονται.

Τὰ μαῦρα μάτια τοῦ Τάργκα γεμίζουν ἀστραπὲς θυμοῦ καὶ τὰ δόντια του τρίζουν ἀπὸ λύσσα.

Μέσα σὲ λίγες στιγμὲς ἔχει μείνει ὀλομόναχος σ' ἐκεῖνο τὸ ξέφωτο τοῦ δάσους.

Ὁ τεράστιος γορίλλας ἔχει φυγεῖ, παίρνοντας μαζί του τὴν αγαπημένη του Μαλόα καὶ τον Ἄτσιόα, τυλιγμένον μέσα στοὺς κλάδους τῶν μπανανιῶν.

Οἱ δυὸ ἐγκληματικοὶ Εὐρωπαῖοι, ὅταν εἶδαν τὶς κινήσεις τοῦ τερατώδους γορίλλα, φρόντισαν κι' αὐτοὶ νὰ τὸ βάλουν στὰ πόδια.

Ὁ Τάργκα δὲν ἐνδιαφέρεται πιά γι' αὐτούς.

Ἡ σκέψι πὼς ἡ αγαπημένη του Μαλόα βρίσκεται στὰ νύχια ἐνὸς τέρατος τοῦ γιγαντώνει τὶς δυνάμεις. Αὐτὴ τὴ στιγμή πιστεύει πὼς μὲ μιὰ γροθιά θὰ μπορούσε νὰ σκοτώσῃ τὸν τρομερὸ ἀντίπαλό του, τὸν ὑπερφυσικὸ γορίλλα!

Μπροστά του βρίσκεται ριγμένο ἓνα ἀκόντιο. Σκύβει, τὸ ἀρπάζει καὶ χύνεται νὰ διασχίσῃ τὸ ξέφωτο, σὰν ἀνεμοστρόβιλος. Μερικὰ θυμωμένα μουγγρητὰ τὸν κάνουν νὰ κοντοσταθῇ. Τ' ἀναγνωρίζει αὐτὰ τὰ μουγγρητὰ ὁ Τάργκα. Εἶναι μ'κροὶ καὶ μεγάλοι πάνθηρες, ποὶ ἔχουν ξεμυτίσει ἀπὸ τὶς φωλιές τους πεινασμένοι!

Πίσω ἀπ' τὰ πυκνὰ δέντρα καὶ τοὺς ἄντριους κάκτους, ποὺ τριγυρίζουν τὸ μεγάλο ξέφωτο, ὁ Κυοίαρχος τῆς Ζούγκλας μαντεύει πὼς τὰ ἐπικίνδυνα σακοφάγα τὸν παραμονεύουν μὲ τὰ κιτσινοκόκινα μάτια τους καὶ μὲ τὰ σουβλερά τους δόντια!

Ἄν κἀνὴ μερικὰ βήματα ἀκόμα, θὰ ἐξσκοντισθῶν ἀπὸ τὶς λόχμες καὶ θὰ πέσουν ἐ-

πάνω του, σὰν γιγαντιαῖα ἔμψυχα βέλη, τὰ πεινασμένα θηρία.

Κι' ὁ Τάργκα κοντοστέκεται.

Δὲν φοβάται τοὺς πάνθηρες κι' οἱ χαλύβδινοι μυῶνες του εἶναι μιὰ σίγουρη ἐγγύησι ὅτι θὰ τοὺς νικήσῃ ὅσοι δῆποτε κι' ἂν εἶναι. Ἀλλὰ μιὰ τέτοια πάλη θὰ χρειαστῇ ὥρα πολλή κι' ὁ Τάργκα βιάζεται ν' ἀκολουθήσῃ τὰ ἴχνη τοῦ τρομεροῦ ἀπαγωγέα τῆς Μαλόα, πρὶν τὸν χάσῃ μέσα στὴν παρθένα βλάστησι τῆς ἀτέλειωτης Ζούγκλας.

Ὑποχωρεῖ χτυπώντας μὲ τὶς πατούσες του τὸ χῶμα, σὰν ἀφηνιασμένο ἄλογο. Κυττάζει γύρω του τὰ ψηλὰ δέντρα, ἀναζητώντας τοὺς μεγάλους λυγεροὺς κοομούς τῶν ἀναρριχητικῶν, ποὺ τοῦ χρησιμεύουν συχνὰ γιὰ ἓνα γοργὸ ἐναέριο ταξίδι.

Τὴν ἴδια στιγμή τὸν ξαφνιάζει τὸ σιγανὸ σφύριγμα τῆς προβοσκίδας ἐνὸς ἐλέφαντα. Τ' ἄγρια κλαδιὰ τῶν δέντρων παραμερίζουν, τσακίζονται μὲ πάταγο, κι' ἀφήνουν δρόμο γιὰ νὰ περάσῃ ἓνα τεράστιο παχύδερμο.

— Ζοῖηιπό!, φωνάζει μὲ χαρὰ ὁ Τάργκα.

Ὁ ἱερός ἐλέφαντας ἔνει φτάσει ὡς ἐκεῖ. ἀκολουθώντας μὲ τὴ μυρουδιά τ' ἀννάγια τοῦ Κυοίαρχου τῆς Ζούγκλας.

Σὰν νὸ μαντεύῃ ὅσα γίνονται, ἀπλώνει τὴν προβοσκίδα του, τὴ λυνίζει στὴν ἄκρη, σχηματίζοντας ἓνα ζωντανὸ σκαλοπάτι καὶ τὴν προτείνει στὸν λευκὸ φίλο του,

Ὁ Τάργκα πηδάει σὰν λάστυχο.

Βρίσκεται μὲ δυὸ ἄλματα στὴ ράχη τοῦ ἐλέφαντα.

Καὶ ὁ Ζουμπο διασχίζει τρέχοντας τὸ ξέφωτο.

Ἰσχυροὶ ἀκούγονται οἱ ὠργισμένοι γρυλλισμοὶ ποὺ ἀφήνουν οἱ πάνθηρες, ἀλλὰ ὁ Τάργκα δὲν δίνει πιά καμμιά σημασία.

Ὡχυρωμένος σ' αὐτὸ τὸ ἔμψυχο... τάνκ, περνάει ἀνάμεσα στὰ σαρκοφαγα θηρία χωρὶς νὰ χρειάζεται νὰ παλέψη μαζί τους! Οἱ πάνθηρες οὐρλίζουν θυμωμένοι, ἀλλὰ κανένας δὲν ἔχει τὴν τόλμη νὰ πλησιασῇ. Καταλαβαίνουμε, πὼς φτάνει ἓνα μόνο χτύπημα ἀπὸ τὴν πανίσχυρη προβοσκίδα τοῦ Ζουμπο, γιὰ νὰ ξεφλήσουν τοὺς λογαριασμοὺς τους μὲ τὴ ζωὴ!

Ὁ Ζουμπο προχωρεῖ γοργά.

Δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ τοῦ δώσῃ κατευθυνσιὸν ὁ Τάργκα.

Ἡ ἰσχυρὴ του ὀσφρησι μὴν νὰ ξεχωρίσῃ τὸ λεπτὸ ἄρωμα, ποὺ ἀναδίνει τὸ σῶμα τῆς Μαλόα, ἀνάμεσα σὲ χίλια ἄλλα. Τὸ περπάτημά του εἶναι σίγουρο καὶ γρήγορο, ἀνάμεσα στὴ σκοτεινὴ καὶ πυκνοφυτεμένη ζούγκλα.

Περπατοῦν ἔτσι πολλὴν ὥρα καί, ξαφνικά, τὸ ἔξυπνο παχύδερμο ἀνακόπτει τὴν ταχύτητά του. Κάνει ἀκόμα λίγα βήματα καὶ σταματᾷ.

Ὁ Τάργκα ἀπ' τὸ ψηλὸ του παρατηρητήριον διακρίνει τὶς κόκκινες λάμπεις μιᾶς μεγάλης φωτιάς.

Δὲν χωράει ἀμφιβολία, πὼς ἐκεῖ, κοντά, ἔχουν κατασκηνώσει οἱ ἀντίπαλοί του. Σκύβει, χαϊδεύει ἀπαλὰ τὸν Ζουμπο κι' αὐτὸς μπαίνει στὸ νόημα. Κάνει, ὅσο μπορεῖ πρὸς ἀθουρῶνα, λίγα βήματα ἀκόμη κι' ἔπειτα σταματᾷ.

Ἀπὸ τὸ σημεῖο ἐκεῖνο ὁ Τάργκα μπορεῖ νὰ δῇ ὅλο τὸ θέαμα καθαρά. Στέκεται ὀρθίος στὴ ράχη τοῦ μεγάλου ἐλέφαντα καὶ τὸ κεφάλι του ξεπερνάει τὸ πράσινο φράγμα τῶν φυτῶν. Καὶ βλέπει.

Εἶν' ἐκεῖ ἓνα μικρὸ πλάτωμα καὶ στὴ μιά του πλευρὰ καίει μιὰ πελώρια φωτιά, γιὰ νὰ φοβίξῃ τ' ἀγρίμια καὶ νὰ τὰ κρατᾷ μακριά.

Στὴν ἄκρη, σ' ἓνα σωρὸ ἀπὸ πλατύφυλλα ἄγρια χόρτα, εἶναι μισοξαπλωμένη ἡ Μαλόα. Τὰ μάτια τῆς ἔχουν γεμίσει τρόμο, καθὼς βλέπουν μπροστά της τὸν ἀπίθανο γορίλλα, νὰ στέκῃ ὀρθός, πανύψηλος, μὲ κορμὶ πελώριο καὶ τρινωτὸ καὶ μ' ἓνα ἀπαίσιο πρόσωπο, ποὺ τὴν κυττάζει μορφοῦζοντας φρικαλέα.

Ἐνα ἀτέλειωτο μῖσος ξεχύνεται στὴν ψυχὴ τοῦ Τάργκα.

Τὰ δάχτυλά του σφίγγουν μὲ λύσσα τὸ ἀκόντιο.

Ὡστόσο κρατᾷ ἀκόμα τὴν ψυχραιμία του. Τὸ βλέμμα του φευγεῖ ἀπ' τὴ Μαλόα καὶ τὸν γορίλλα. Καὶ σαρώνει ἀργὰ κι' ἐρευνητικὰ ὅλο τὸ πλάτωμα.

Στὴν ἀντίθετη πλευρὰ, κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ Τάργκα, ποὺ τοὺς κυττάζει ἀ-

πὸ ψηλά, εἶναι ξαπλωμένοι οἱ
δυὸ ἐγκληματικοὶ Εὐρωπαῖοι.

Φαίνονται πολὺ εὐχαριστη-
μένοι. Καπνίζουν καὶ συζη-
τοῦν.

Μέσα στὴ νυχτερινὴ γαλή-
νη, ποὺ τὴ διακόπτουν μόνο
τὰ τριξίματα τῶν ξύλων ποὺ
καίγονται στὴ φωτιά, οἱ ὁμι-
λίες τους ἀκούγονται καθαρά.
Ὁ Τάργκα στήνει αὐτὶ κι' ἀ-
πὸ ὅσα ἀκούει, ἡ ὀργή του
διπλασιάζεται. Τώρα, ἀπὸ τὰ
ἴδια τὰ λόγια τους, νοιώθει
ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἐγκλημα-
τίες καὶ πῶς βρέθηκαν στὴν
καρδιά τῆς ζούγκλας.

Καὶ τότε εἶνα βέλος ξεπηδάει
ἀπὸ τὸ φυσοκάλαμο τοῦ νέγρου
καί . . . .

Εἶναι τρεῖς τυχοδιῶκτες,
ποὺ ἀκολουθήσαν εναὶν ἡλι-
κιωμένο καὶ διασημὸ γιατρό,
ποὺ εφτάσε στὴ ζούγκλα, γιὰ
νὰ κάνῃ ἐπιστημονικὰ πειρά-
ματα μετὰ τοὺς ἀοένες τῶν γο-
ριλλῶν. Στὴν ἀρχὴ τὸν βῆ-
θουσάν προθυμοὶ καὶ ὑπα-
κοοὶ. Ἐπειτα τὰ παράξενα ἐ-
πιστημονικὰ πειράματα τοῦ
γιατροῦ, ἔδωσαν καταπληκτι-
κὰ ἀποτελέσματα.

Ἐνας κοινὸς γορίλλας,
στὸν οἰκοῖο εἶχε μεταψυτεψεῖ
ἀοένες ἀπὸ ἀλλοῦ ζωο, ἤρχισε
ν' ἀναπτύσσεται γοργὰ, νὰ
μεγαλωνῇ ἀπὸ μέρα μετὰ μέρα,
ὡστὺ πηρε ὁμοιομορφίαις κιν-
θάνες κι' ἀπέκτησε μιὰ συνα-
μι πρωτοφανῆ, γιὰ ἀγριμὶ τῆς
ζούγκλας.

Τὸ τέρας αὐτὸ προσκολλή-
θηκε στοὺς λευκοὺς ἀνθρώ-
πους, ὑπακούοντας τοὺς τυ-
φλά, σὰν πιστὸ σκυλάκι. Τότε
οἱ ἐγκληματικὲς ψυχὲς τῶν
ἀνθρώπων, ποὺ ἀκολουθοῦσαν
τὸν ἐπιστήμονα, ἐκδηλωθη-
καν. Μιὰ νυχτὰ, ὁ ἕνας ἀπ'
αὐτοὺς ρίχτηκε ἐναντίον τοῦ
γέρου γιατροῦ δολοφονικὰ ἀ-
πὸ τὴ ραχὴ, τὸν ἀρπαξὲ πι-
σθάγκωνα καὶ τὸν κρατήσε ἀ-
κίνητο. Ὁ ἄλλος σηκώσε ἕνα
βαρὺ ρόπαλο καὶ τὸ κατέφα-
σε μετὰ δύναμι. Τὸ κρανίον τοῦ
γιατροῦ ἔτριξε ξερα, καθὼς
συντριβόταν.

Μετὰ τὸ ἐγκλημα, οἱ ἄλ-
λοι ἔμειναν ἐλεύθεροί. Μὲ τ'
αὐτόματα ὅπλα τους καὶ μετὰ
τὴ βοήθεια τοῦ πελώριου γο-
ρίλλα ἤρχισαν τὴν ἐπιθεσί,
γιὰ νὰ διώξουν τὴ φυλὴ τῶν
Μπαλού, νὰ καταλάβουν τὸν

‘Ο γορίλλας σέρνει ξοπίσω του τὸ ὄμορφο κορμὶ τῆς λιπόθυμης Μαλόα !

χρυσόφορο ποταμὸ καὶ νὰ γυρίσουν στὴν πατρίδα τους μὲ ὀλόκληρα φορτώματα ἀπὸ χρυσάφι!

Τώρα καπνίζουν, ἀπολαμβάνοντας τὰν θρίαμβό τους. Εἶναι εὐχάριστοι μὲν πού σκετώθηκε ὁ ἕνας σύντροφός τους ἀπὸ τὸ συντριπτικὸ χτύπημα τοῦ Τάργκα.

— Γιά μᾶς τοὺς δύο, τὸ χρυσάφι θὰ εἶναι ἀρκετό!, λέει ὁ ἕνας. Ἄν εἴμασταν τρεῖς, τὸ μερδικὸ θὰ ἦταν μικρότερό!

— Ἐγὼ εἶμι δίκιος!, παραδέχεται ὁ ἄλλος. Ἐχοῦμε, ὅμως, καὶ τὸν γορίλλα. Κι’ αὐτός... χρυσάφι θὰ γίνῃ!

— Μὲ ποιὸν τρόπο;...
— Ὁ ἄλλος γελάει πλατειά, κυνικά:

— Χά, χά, χά! Μὰ τὸν διάβολο, δὲν εἶσαι πάλι ἔξυπνος! Τὸν ναρκώνουμε καὶ τὸν μεταφέρουμε στὴν Εὐρώπη! Οἱ ζωολογικοὶ κῆποι θὰ τσακωθοῦν ποῖος θὰ δώσῃ περισσότερὰ, γιὰ νὰ τὸν ἀποκτήσῃ! Σκέψου, τί ἀξία θὰ ἔχῃ στὴν Εὐρώπη ἕνα τέρας, πού καὶ στὴ ζούγκλα ἀκόμα εἶναι μοναδικό!

Ὁ ἄλλος κουνάει ἐπιδοκιμαστικὰ τὸ κεφάλι του.

— Ἐπειτα λέει μὲ κάποιο δισταγμὸ:

— Καὶ τό... ξανθὸ κορίτσι; Παιὸς θὰ τὸ πάρῃ;

Ξανακούγεται τὸ πλατὺ κυνικὸ γέλιο τοῦ πρώτου.

— Λοταρία!, λέει ἤσυχα. Θὰ κάνουμε κλήρωσι καὶ σ' ὅποιον ἀπ' τοὺς δυὸ πέση!

Μέσα στὸ σκοτάδι τῆς τροπικῆς νύχτας, ψηλά, πανω ἀπὸ τοὺς κλώνους τῶν φυτῶν, ἓνα τρομερὸ χαμόγελο ζωγραφίζεται στὴ μορφή τοῦ Τάργκα. Ἐνα χαμόγελο ποὺ σημαίνει θάνατο, γιὰ τοὺς ἐγκληματίες καὶ τοὺς ἄρπαγες.

ΚΕΦ. 7. Ὅπου ὁ Τάργκα ἐπιτίθεται καὶ ὁ Χάρος δὲν ξέρει ποιὸν νὰ πρωτοδιαλέξη γιὰ θῦμα!

Τὴ στιγμή ἐκείνη ἓνα οὐρλιαχτὸ θυμοῦ ἀκούγεται.

Ἡ Μαλόα σκέπτεται νὰ δραπετεύση. Κάνει μιὰ μικρὴ κίνησι, γιὰ νὰ χωθῆ στὰ φυτά, ἀλλὰ ὁ τερατώδης γορίλλας ποὺ τὴν παρακολουθεῖ ἀγρυπνα, τὴ φοβερίζει, δείχνοντας τ' ἀπαίσια δόντια του, ἔτοιμος νὰ ἐπιτεθῆ!

Ὁ Τάργκα δὲν βαστιέται πιά!

Ξέρει πῶς ἡ ἐπίθεσι εἶναι παράτολμη, γιὰτὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν παντοδύναμο γορίλλα, ἔχει ν' ἀντιμετωπίση καὶ τ' αὐτόματα ὄπλα τῶν Εὐρωπαίων.

Ἀλλὰ δὲν χωράει καμμιά ἀναβολή.

Σκύβει, χαϊδεύει τὸν ἔξυπνο ἐλέφαντα στὴ βάση τοῦ αὐτιοῦ κι' ὁ Ζοῦμπο ὀρμάει σφυρίζοντας μὲ τὴν προβοσκίδα του σὰν πολεμικὴ σειρήνα!

Ὅλο τὸ πράσινο τεῖχος

τῶν φυτῶν ποὺ βρισκόταν μπροστά της, καταρρέει ἀπ' τὴν ὀρμή του σὰν χάρτινο! Κορμοὶ καὶ κλάδοι δέντρων τρίζουν καὶ πέφτουν μὲ φοβερὸ πάταγο!

Ὁ τερατώδης γορίλλας, ποὺ ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιτεθῆ στὴ Μαλόα, ταράζεται, χτυπάει μὲ ἀπίστευτη λύσσα τὸ πελώριο στήθος του καὶ πηδάει πλάγια, γιὰ ν' ἀντιμετωπίση τὴν ἐπίθεσι!

Αὐτὸ τὸ πήδημα τὸν γλυτώνει!

Εἶναι ἡ στιγμή ποὺ ὁ Ζοῦμπο ἔχει φτάσει κοντά του καὶ τὸ ἀκόντιο τοῦ Τάργκα, μὲ μιὰ πρωτοφανῆ δύναμι, κατεβαίνει ἀπὸ ψηλά, γιὰ νὰ χωθῆ βαθειά, ἀνάμεσα στὶς δυὸ ὤμοπλάτες τοῦ τέρατος, φέρνοντάς του τὸν θάνατο!

Τώρα τὸ χτύπημα εἶναι πλάγιο.

Μὲ τὸ πήδημα τοῦ γορίλλας, ἡ σιδερένια αἰχμὴ χάνει τὸν στόχον της καὶ τουπᾶει λοξά, ξεσκίζοντας τὸ πελώριο τριχωτὸ μπράτσο τοῦ τέρατος!

Ἐνα καινούργιο οὐρλιαχτὸ πόνου, ἀνάμικτου μὲ λύσσα, δονεῖ τὴ νυχτερινὴ γαλήνη.

Ὁ Ζοῦμπο ἀπαντᾷ μὲ τὴ σειρήνα τῆς προβοσκίδος του κι' ἐπιτίθεται γιὰ δεύτερη φορά.

Ὅποιοδήποτε ἄλλο θηρίο τῆς ζούγκλας, θὰ ἔφευγε πανικόβλητο μπροστά στὴν ἐπίθεσι τοῦ μεγάλου ἐλέφαντα.

Ἀλλὰ ὁ ὑπερφυσικὸς γορίλλας δὲν ἴσπερεῖ σὲ διαστάσεις κι' ἔχει ἐμπιστοσύνη

στην τρομερή του δύναμη.

Ούρλιάζοντας αδιάκοπα, άπομακρύνεται λίγο, σπάζει ένα από τα τεράστια κλαδιά που χρησιμοποιεί για ρόπαλα και με τη γνώριμη φρικαλέα γκριμάτσα άποτυπωμένη στο πρόσωπό του, έτοιμάζεται να παλέψη!

Ο Ζούμπο χύνεται επάνω του άκράτητος.

Ο Τάργκα μαίνεται και το ρωμαλέο μπράτσο του, τεντωμένο ψηλά, κρατάει το άκόντιο, έτοιμο να πέση και να συντοίψη!

Την ίδια στιγμή άκούγεται ή σπαραχτική κραυγή της Μαλότ:

—Τάργκα, φυλάξου!

Ο κίνδυνος είναι πραγματικά μεγάλος.

Οί δυο έγκληματικοί Εύρωπαίοι έχουν συνέλθει άπο την τρομερή κατάπληξι, που τους προξένησε στην άρχή ή μανιασμένη έφοδος του Τάργκα και του Ζούμπο.

Τώρα έχουν τυναχτή κι' οί δυο όρθιοι.

Ο ένας με το δάχτυλο στην σκανδάλη του αυτόματου έχει κάνει στόχο το άτρόμητο Έλληνόπουλο.

Ο άλλος του φωνάζει ευθαρρυντικά:

—Νά, μιá καλή εύκαιρία! Θέρισέ τον με τις σφαίρες σου, για να γλυτώνουμε άπ' αυτόν τον μπελά!

Ο έγκληματίας με το αυτόματο δέν θέλει συμβουλές. Για μιá τελευταία φορά κάνει τη σκόπευσί του. Το σκοτεινό μάτι της κάννης βλέπει το κρανίο του Τάργκα. Τότε

Τί είναι ό

ZAN * * P

;

το δάχτυλο τυλίγει σπασμωδικά τη σκανδάλη και τραβιέται μαλακά προς τα πίσω!

ΚΕΦ. 8. "Όπου ό Άτσίδας έπιμενει σώνει και καλά να καταβροχθείση δυο παράξενους καρπούς και τα κάνει... θάλασσα!

Α φήσαμε τον κωμικό Άτσίδα να ταξιδεύη... Άναυλα, κάτω άπο την ιγκυλια του άπίθανου γορίλλα κι' άνάμεσα στα πελώρια κλαδιά των μπανανών.

Τίς πρώτες στιγμές κάνει αυτό το ταξιδάκι γεμάτος πανικό. Έπειτα σιγά - σιγά συνηθίζει. Έτσι καθώς είναι στριμωγμένος μέσα στα κατάφορτα άπο καρπούς κλαδιά, αισθάνεται ν' άκουμπούν στο πρόσωπό του, στα μάτια του, στο στόμα του, παντού, οί εύχυμες και μυροόλες μπανάνες!

Ο πειρασμός είναι μεγάλος. Ο Άτσίδας το συλλογίζεται λίγο, αλλά... δέν άντε-

χει. Στην αρχή δειλά κι' έπειτα με πιό πολὺ θάρρος αρχίζει ν' άνοιγοκλείνει τὶς μασέλλες του καὶ τὰ χοντρά δόντια του άλέθουν τὸν καρπο.

Έτσι ταξιδεύει... τρώγοντας!

Αὐτὸ τὸν ένθουσιάζει. Τόσα χρόνια αὐτὴ ἦταν ἡ δουλειά του στὸ μαγειρεῖο τοῦ καραβιοῦ. Ταξίδευε κι' έτρωγε. Θυμάται, λοιπόν, τὰ παλιὰ κι' εἶναι εὐχαριστημένος, ὅταν εἶνα ξαφνικὸ τράνταγμα κι' εἶνα δυνατό χτύπημα τὸν κάνουν νὰ μορφάση με δυσαρέσκεια. Τὸ ταξίδι ἔχει σταματήσει.

—Καράβι χτυπάει σέ... ὕφαλος!, μουρμουρίζει.

Μένει άρκετὴν ὥρα άκίνητος, θαμμένος μέσα στὰ κλαδιά κι' έπειτα, δειλά - δειλά, προβάλλει τὴν κεφάλα του.

Κοντά του καίει μιὰ μεγάλη φωτιά.

Στὸ βάθος βλέπει τὸν γορίλλα, πὸν έπιτηρεῖ τὴ Μαλόα.

Στὴν ἄλλη ἄκρη, μακρυά, οἱ δυὸ Εὐρωπαῖοι καπνίζουν καὶ κουβεντιάζουν.

Τὸ λαίμαργο μάτι του κυττάζει γύρω καί, ξαφνικά, γουρλώνει!

Κοντά του βλέπει ριγμένο τὸ σακκίδιο με τὶς στρογγυλές βόμβες!

Τραβάει τὸν χαλκᾶ τῆς μύτης του καὶ τὸν γλείφει με εὐχαρίστησι. Ἐπὶ τέλους θὰ δοκιμάση τὸν άλλόκοτο... κερπό. Ἄπλώνει σιγὰ τὰ χέρια του, πιάνει δυὸ βόμβες καὶ τὶς φέρνει τὴ μιὰ μετὰ τὴν ἄλλη στὰ δόντια του. Τὸ σιδε-

ρένιο κέλυφος δέν... δαγκώνεται!

Μιὰ άπερίγραπτη ὀργὴ τὸν καταλαμβάνει.

— Έσὺ ὄκι μαλακώσει!, λέει στὶς βόμβες. Έγκὼ έβαλε σὲ νερό, μαλακώσει, ντώσει έγκὼ έμένα, φάει έμένα!

Στέκεται λίγο συλλογισμένος κι' έπειτα μιὰ σκέψη τοῦ φωτίζει τὸ πρόσωπο. Ἄφου αὐτὸ τό... «φρούτος», δέν μαλακώνει στὸ νερό, μπορεί νά... ψήνεται στὴ φωτιά!

Κι' ὁ Ἄτσιδας δέν χάνει καιρό.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ γίνεται γύρω του τρομερὸς πάταγος. Ὁ Τάργκα ἔχει έπιτεθῆ με τὸν Ζούμπο.

Ὁ Ἄτσιδας άφωσιωμένος στὴν έξυπηρέτησι τῆς... κοιλιᾶς του, δέν προσέχει τίποτα! Ξαπλωμένος παντα ανάσκελα, γιὰ νὰ μὴν τὸν διακρίνουν, πετάει με τρόπο τὰ δυὸ «φρούτα» του στὴ χόβολη, γιὰ νὰ ψηθοῦν!

Περνάνε μερικὲς στιγμές.

Κι' έπειτα μιὰ τρομερὴ έκρηξι συγκλονίζει τὴ ζούγκλα!

Μέσα στὴ φωτιά οἱ δυὸ βόμβες σκάζουν ταυτόχρονα. Πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις έξακοντίζονται άναμμένοι κλάδοι καὶ πυρωμένα κομμάτια σίδηρο!

Ἡ πίεσι τῶν άερίων εἶναι τρομακτικὴ.

Ὁ κατάπληκτος Ἄτσιδας βρίσκεται μερικὰ μέτρα πιό πέρα!

Ἡ Μαλόα πέφτει με τὰ μούτρα μέσα στὰ πράσινα φυτά.

Ὁ Τάργκα ἀναρπάζεται ἀπὸ τὴ ραχη τοῦ ἐλέφαντα καὶ πέφτει κατω! Οἱ σφαιρες ποὺ προωρίζονταν γι' αὐτόν, δὲν βρίσκουν στόχο. Ἀντίθετα, ἕνα θραῦσμα βρίσκει τὸν κακοῦργο μὲ τὸ αὐτόματο στὸ λαιμὸ καὶ τὸν τρυπάει πέρα ὡς πέρα! Ὁ σύντροφός του τρομαγμένος τὸ βάζει στὰ πόδια! Πιὸ πέρα, ὁ πελώριος γορίλλας δέχεται μιὰ βροχὴ ἀπὸ ἀναμμένα δαυλιά. Ἀκούει τὴν τρομερὴ ἔκρηξι καὶ σπεύδει νὰ χαθῆ βρυχώμενος μέσα στὸ δάσος!

Μόνον ὁ Ζοῦμπο, μὲ τὸν τεράστιο ὄγκο του, μένει ὄρθος μέσα σ' αὐτόν τὸν χαλασμό.

Ὁ Τάργκα σηκώνεται μὲ κόπο.

—Μαλόα!, φωνάζει. Εἶσαι καλά;

Τὸ κορίτσι τῆς Ζούγκλας τρέχει κοντά του. Δὲν ἔχει παθεῖ τίποτα ἀπὸ τὴν ἔκρηξι!

Ὁ Τάργκα κυττάζει τὸν νεκρὸ κακοῦργο.

—Κρίμα!, μουρμουρίζει. Μᾶς ξέφυγε ὁ ἕνας. Ξεφυγε κι' ὁ τερατώδης γορίλλας! Ἀλλά... θὰ ξανασυναντηθοῦμε!

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούγεται ἡ φωνάρα τοῦ Ἀτσίδα, ποὺ διαμαρτύρεται:

—Ἐγκὼ ὄκι βλέπει ντικός μου... φρούτος! Ἐγκὼ βάλει φρούτος ψηθῆ, ἐγκὼ ὄκι βρίσκει τώρα φρούτος! Γκορίλλας φάει φρούτος ντικός μου, γκορίλλας φύγει - φύγει! Ἐγκὼ πιάσει - πιάσει γκορίλλα, σκοτώσει - σκοτώσει γκορίλλα!

Τ Ε Λ Ο Σ

Πρωτότυπο Ἑλληνικὸ κείμενο ὑπὸ ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ
Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις Ἀποκλειστικότης Ὑπερανθρώπου

Ἡ εἰκόνα τοῦ κ.

ΘΑΝΟΥ ΑΣΤΡΙΤΗ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ὑπερανθρώπου» ἔχει τὴν εὐχαρίστησι νὰ ἀναγγεῖλη στοὺς θαυμαστὰς τοῦ κ. Ἀστρίτη ὅτι ἐτοιμάζεται καλλιτεχνικὸ σκίτσο τοῦ ἀγαπημένου τους συγγραφέως! Τὸ σκίτσο αὐτὸ θὰ διανεμηθῆ δωρεὰν σὲ ὅλους μαζί μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ πρόσεχῃ τεύχη τοῦ «Τάργκα» ἢ τοῦ «Ὑπερανθρώπου»! Περιμένενε τὴν ἀνακοίνωσι τοῦ τεύχους ποὺ θὰ περιέχει τὸ σκίτσο!

2

Τεύχη πού θὰ μείνουν ἀλησμόνητα γιὰ τὸν Παιδό-
κοσμο τῆς Ἑλλάδος!

2

Τεύχη πού κανένα Ἑλληνότουλο δὲν πρέπει νὰ
χάσῃ μὲ κανέναν τρόπο!

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 9

Τοῦ «Τάργκα» πού θὰ προσφέρῃ στοὺς ἀναγνώστες του
κάτι καινούργιο, ἓνα καλλιτεχνικὸ ἐνθύμιο ἐντελῶς
δωρεάν! Καὶ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 72

τοῦ «Ἑπερανθρώπου», μὲ τὸ ὁποῖο τὸ θρυλικὸ περιο-
δικὸ μπαίνει στὴ Β' Περίοδο, μὲ πλήρη ἀνανέωσι τῆς
ἐμφανίσεώς του καὶ μὲ νέους ἐκπληκτικοὺς ἥρωες!

Σημειώστε τὰ νοήμερα τῶν δύο καταπληκτικῶν
τευχῶν: Τεῦχος **9** τοῦ «Τάργκα» καὶ τεῦχος **72** τοῦ
«Ἑπερανθρώπου»!

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΑΤΣΙΔΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΝΤΟΣΤΟΥΠΗ

Κύριος Κοντοστοῦπος,

Χά, χά, χά, χά! Χέ, χέ, χέ, χέ! Χί, χί, χί, χί! Χό, χό, χό, χό! Χοῦ, χοῦ, χοῦ, χοῦ! Ἐγκῶ γελάει, γελάει, γελάει, ἔγκῶ κοντεύει σκάσει — σκάσει ἀπὸ γέλιος πολὺ, ἔγκῶ κοιλιὰ ἔμένα πονάει — πονάει ἀπὸ πολὺ γελάει — γελάει!

Ἐσὺ ἀροπλάνος ἔσένα ἦρτε Ἀφρικανική, Κοντοστοῦπος! Ἐσὺ κακὸ ἄνθρωπο! Ρίξει — ρίξει μπόμπα χτυπήσει ἔμένα, μπόμπα χτύπησε ἓνα λίμνη, σκοτώσε — σκοτώσε . . . χιλιάντος ψάρι. Ἀτσίντα, ψήσει — ψήσει ψάρι, φάει — φάει ψάρι, φουσκώσει — χορτάσει-κοιλιὰ ἔμένα!

Ἐσὺ γιατί ὄχι ρίξει ἄλλος μπόμπα, σκοτώσει κι' ἄλλος ψάρι, Κοντοστοῦπος; Ἐσὺ γιατί φύγει — φύγει πάλι μὲ ἀροπλάνος ντικό σου; Ἐσύ, Κοντοστοῦπος, μείνει ἐντῶ Ἀφρικανική, ρίχνει μπόμπα πολὺ κάθε μέρ, σκοτώνει ψάρι, σκοτώνει ἔλάφι, τρώει — τρώει Ἀτσίντιας, χορτάσει ἔμένα!

Ἐσὺ ὄχι ἔρτη πάλι μένει Ἀφρικανική, ἔγκῶ ἔρτη Ἀμερικανική, ἀρπάξει ἔσένα, φάει ἔσένα ὦμό!

Ἐγκῶ ἀγκαλάει πολὺ — πολὺ Κοντοστοῦπος, ὄραϊός... Μίς Μαῖμοῦ!

Ἐγκῶ πολὺ φίλος ἔσένα

ΑΤΣΙΝΤΑΣ

Φύσα — φύσα Κάλαμος

ΤΑΡΓΚΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τεῦχος 6

ΓΡΑΦΕΙΑ : Λέκκα 23

Τηλέφ. 36 - 373

Οίκον. Διπλῆς : Γ. Γεωργιάδης,
Σφιγγός 38. Ἀρχισυντάκτης :
Στ. Ἀνεμοδουράς, Λ. Θησέως
323. Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Βίκτωρ Κωνσταντινίδης, Προύσ-
σης 21.

Τὸ 69ο Τεῦχος τοῦ
«Ἑπερανθρώτου» πὸ κυ-
κλοφορεῖ τὴν ἐρχόμενη
Τρίτη μὲ τὸν τίτλο :

ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ

εἶναι ἓνα σωστό μαργαρι-
τάρι περιπετειῶν, δράσεως
ἡρωϊσμοῦ, μυστηρίου καὶ
ἐξωτικῶν σκηνῶν! Κανέ-
νας δὲν πρέπει νὰ τὸ χά-
ση! Στὸ ἴδιο τεῦχος, ἡ
ἀπάντησι τοῦ Κοντο-
στούπη!

Στὸ τεῦχος 7 τοῦ «Τάργκα» πὸ κυκλοφορεῖ τὴν
ἐρχομένη Πέμπτη μὲ τὸν τίτλο :

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

συνεχίζεται ἡ ἀδυσώπητη πάλη ζωῆς καὶ θανάτου ἀνάμεσα
στὸν καταπληκτικὸ γορίλλα «Χόου - Χὸ» καὶ στὸν κυρίαρχο
τῆς Ζούγκλας «Τάργκα»!

Στὸ τεῦχος αὐτό, τὸ ἀτρόμητο Ἑλληνόπουλο ἐπιστρα-
τεύει ὅλη τὴ δύναμή του, τὴν παλληκαριά του, τὸ θάρρος
του, τὴ γρηγοράδα του καὶ τὴν πονηριά του γιὰ νὰ ἀν-
τιμετωπίσῃ τὸν φοβερώτερο ἐχθρό, πὸ γνόρισε ποτὲ ἡ
Ζούγκλα!

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧΜΕΣ 2.000

ΟΙ ΚΟΥΡΣΑΡΟΙ ΤΩΝ ΠΛΑΗΤΩΝ

ΟΙ ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΙ ΦΤΑΝΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΗ ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΤΑΛΛΙΝΗ ΠΟΡΤΑ

ΧΜ! ΦΤΙΑΧΝΟΥΝ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΝΟΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΠΛΑΗΤΟΠΛΟΙΑ!

ΚΑΙ ΤΟΤΕ, ΟΙ ΥΠΕΡΑΝΘΡΩΠΟΙ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΠΙΣΩ ΜΙΑ ΑΙΦΝΙΔΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ! ΧΟΝΤΡΕΣ ΑΔΥΣΙΔΕΣ ΤΟΥΣ ΤΥΛΙΓΟΥΝ!

ΧΑ! ΧΑ! ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΣΑΤΕ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΕ ΘΗΤΕ ΟΤΙ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΟΥΝ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΖ, Ε;

Θ...ΚΥΡΟΣ ΝΤΟΥΝ!

ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΕΦΟΔΙΑΖΕ ΤΟΝ ΚΟΖ ΜΕ ΜΕΤΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΩΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΜΟΥ!

ΤΩΡΑ ΕΙΜΑΙΤΕ ΕΤΟΙΜΟΙ! ΟΣΤΟΛΟΧ ΜΑΣ ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΨΗ ΤΗ ΓΗ ΣΕ ΛΙΓΟ ΚΑΙ ΘΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΗΘΟΥΜΕ ΕΚΕΙ!

